

ΤΙΤΛΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ :

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΙΝΕΛΙΕΣ

Ερευνητική εργασία της Α' Λυκείου Ανδρούσας

Σχολικό Έτος 2013-2014

Β' Τετράμηνο

Ομάδα εργασίας:

Κωνσταντόπουλος Δημήτριος

Μπερδέκλης Ηλίας

Πριντίδη Μάριος

Προάγγελιο του Κινηματογράφου

Η ιδέα του κινηματογράφου μπορούμε να πούμε πως υπήρχε από πολύ παλιά. Από τις σκιές στη καθημερινή ζωή μας και το θέατρο σκιών φτάσαμε στον ολοζώντανο κινηματογράφο που απολαμβάνουμε σήμερα. Το πρώτο βήμα έγινε από την ανακάλυψη Κινέζων σοφών πριν από 1000 περίπου χρόνια που παρατήρησαν πως μια τρύπα σε ένα παντζούρι έδινε την εικόνα ενός αναστραμμένου κόσμου.

Πέντε αιώνες αργότερα ο Ιταλός Τζιρόλαμο Κάρντανο στερέωσε ένα φακό σε μία τρύπα και η εικόνα έγινε πιο καθαρή.

Τον 18ο αιώνα οι απλές σκιές έγιναν ζωγραφισμένες εικόνες σε γυαλί. Ο "μαγικός φανός" πρόβαλλε γυάλινες διαφάνειες σε μια οθόνη.

Μετείκασμα

Ο κινηματογράφος βασίζεται σε ένα ελάττωμα του ανθρώπινου ματιού, που ονομάζεται "μετείκασμα", ένας στιγμιαίος οπτικός ερεθισμός διαρκεί αρκετά αφού εξαφανιστεί η αιτία που το προκάλεσε γιατί χρειάζεται επεξεργασία από τον εγκέφαλο. Η εικόνα (είδωλο) που σχηματίζεται στον αμφιβληστροειδή από ένα αντικείμενο δεν χάνεται αμέσως, αλλά παραμένει και μετά την εξαφάνισή του. Ο κινηματογράφος στηρίζεται πάνω σε αυτή την αρχή για να λειτουργήσει δεν είναι τίποτα άλλο δηλαδή από μια αλληλουχία φωτογραφιών που κινούνται με 24 καρέ το δευτερόλεπτο όπως λέγεται η μια φωτογραφία στην κινηματογραφική ορολογία, όλες μαζί οι φωτογραφίες αποτελούν το κινηματογραφικό φιλμ. Έτσι πριν ακόμα εξαφανιστεί το μετείκασμα

της μιας εικόνας, να έρχεται η άλλη εικόνα, τότε οι εικόνες αυτές "συγχωνεύονται" και δημιουργούν μια συνεχή ροή εντυπώσεων. Με αυτόν τον τρόπο ο κινηματογράφος δίνει την εντύπωση της κίνησης.

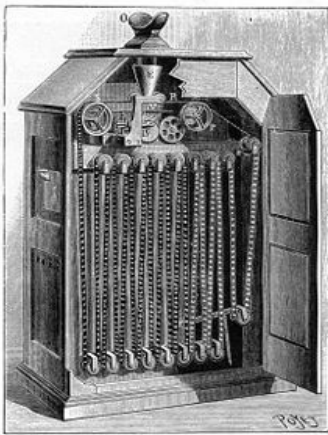
Πρώτα Βήματα

Ένα άλογο, ο Όξιντεντ, που καλπάζει και σπάζει τευτομένα σχοινιά που βρίσκεται στο δρόμο του αποτελεί το πρώτο κινούμενο πράγμα, που οδήγησε στην ανάπτυξη των κινηματογραφικών ταινιών, αποτυπώθηκε σε μια φωτογραφική ενότητα αποτελούμενη από 24 φωτογραφίες προβαλλόμενες σε γρήγορη κίνηση. Δημιουργός

αυτού ο Eadweard Muybridge στις 19 του Ιουνίου του 1878. Το κόνσεπτ του ήταν να δείξει ότι τα άλογα που καλπάζουν σηκώνουν και τις τέσσερις οπλές από το έδαφος.

Κινητοσκόπιο

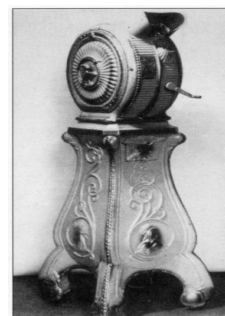
Το κινητοσκόπιο (Kinetoscope) ήταν μία μηχανή παρουσίασης ταινιών, πρόδρομος της σύγχρονης κινηματογραφικής μηχανής προβολής. Αναπτύχθηκε από τον Ουίλλιαμ Ντίκσον στα εργαστήρια του Αμερικανού εφευρέτη Τόμας Έντισον, στον οποίο αποδίδεται και η αρχική σύλληψη της ιδέας κατασκευής του. Η εφεύρεση του κινητοσκοπίου συνδυάζει τη φωτογραφία και την τεχνολογία αναπαράστασης της κίνησης της εικόνας, προβάλλοντας διάτρητο φιλμ των 35 χιλιοστών. Η εικόνα γινόταν ορατή με τη μέθοδο στερεοσκοπίου.

του

Η ανάπτυξη του κινητοσκοπίου βασίστηκε σε προγενέστερες ανακαλύψεις. Πιθανόν για αυτό το λόγο, ο Τόμας Έντισον κατοχύρωσε την εφεύρεσή του με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μόνο στις ΗΠΑ και δεν επιχείρησε να κατοχυρώσει την εφεύρεση διεθνώς, γεγονός που επέτρεψε την αντιγραφή και περαιτέρω εξέλιξη της, ευνοώντας με αυτό τον τρόπο την ταχύτερη εξέλιξη του κινηματογράφου. Η πρώτη δημόσια παρουσίαση του πρωτότυπου κινηματοσκοπίου έλαβε χώρα στις 20 Μαΐου του 1891, ενώ στις 9 Μαΐου του 1893 έγινε η επίσημη παρουσίαση του, ως ολοκληρωμένη πλέον εφεύρεση, στο Ινστιτούτο Τεχνών και Επιστήμης του Μπρούκλιν.

Μουτοσκοπιο

Το μουτοσκοπιο αποτελεί μία μορφή εικονοσκοπίου που εφευρέθηκε από τον Χέρμαν Κάσλερ το 1894. Είχε μια σειρά από καρτέλες με τυπωμένες εικόνες ενός κινούμενου αντικειμένου. Με το γύρισμα μιας λαβής ξεφυλλίζονταν οι καρτέλες και οι φιγούρες εκινείτο.

Το Φιλμ

Σε κάθε κινηματογραφική προβολή μπροστά στα μάτια του θεατή περνούν εκατοντάδες μέτρα φιλμ. Ένα λεπτό κινηματογράφου απαιτεί πάνω από 27μ. φιλμ και μια μεγάλη μήκους ταινία 2,5χλμ. Σήμερα υπάρχει μια ολόκληρη

βιομηχανία που προμηθεύει τις κινηματογραφικές εταιρίες με φιλμ σε τεράστιες ποσότητες, το επεξεργάζεται και παράγει τις κόπιες που προβάλλονται στους κινηματογράφους. Στο παρελθόν χρησιμοποιούσαν διαφόρων διαστάσεων φιλμ, αλλά για τις σημερινές ταινίες μεγάλου μήκους χρησιμοποιούν τη στάυταρ διάσταση των 35χλμ. Το σχήμα βασίζεται στο μέγεθος του πρώτου φιλμ που

έφτιαξε ο Τζώρτζ Ιστμαν από το Φότσεστερ των ΗΠΑ με πρότυπο το μέγεθος γυάλινων φωτογραφικών πλακών που κατασκεύαζε. Ξεκινώντας από το μεγαλύτερο τζάμι παραθύρου που υπήρχε, χώριζε συνέχεια στα δύο τα τετράγωνα μέχρι να βρει το μέγεθος που ήθελε. Το φιλμ που χρησιμοποιούμε σήμερα βασίστηκε στα παράθυρα του Φότσεστερ του 1885.

Το φιλμ του Έντισον

Ο Θωμάς έντισον αρχικά σχεδίαζε να κάνει ταινίες σε κυλίνδρους ευαίσθητους στο φως. Ο βοηθός του Γουίλιαμ Ντίξον διάλεξε να χρησιμοποιήσει το φιλμ που είχε φτιάξει ο Τζώρτζ Ιστμαν, έτσι έκοψε το φιλμ των 7.6μ και στις άκρες του πρόσθεσε τρύπες για να τυλίγεται ομοιόμορφα στη κινηματογραφική μηχανή που είχε φτιάξει.

Διαστάσεις των φιλμ

Στις πρώτες μηχανές λήψης έπρεπε να χρησιμοποιούν φαρδιές λωρίδες φιλμ για να βγει η σωστή εικόνα στην οθόνη επειδή η ποιότητα των φιλμ ήταν κακή. Οι μηχανές των 35 χιλ. ήταν μεγάλες και βαριές. Έτσι όταν βελτιώθηκε η ποιότητα των φιλμ, οι κατασκευαστές πειραματίστηκαν με μικρότερες μηχανές και μικρότερων διαστάσεων φιλμ. Αλλά τα 35 χιλ. χρησιμοποιούνται ακόμα στις περισσότερες ταινίες μεγάλου μήκους.

8χιλιοστών

Οι κινηματογραφιστές για να μειώσουν το κόστος των ερασιτεχνικών ταινιών στα 1930 χρησιμοποίησαν δύο φορές το φιλμ των 16 χιλ. κάνοντας δύο σειρές με καρέ του 1/4. Έτσι δημιουργήθηκαν δύο φιλμ των 8χιλ.

9.5χιλιοστών

Η γαλλική εταιρία Πατέ εισήγαγε το 1922 τα φιλμ των 9.5 χιλ. για τις ερασιτεχνικές ταινίες. Είχαν τρύπες στη μέση, ανάμεσα στα καρέ, για να είναι πλατύτερα.

35χιλιοστών

Το φιλμ 35χιλιοστών χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1892 από τον William Dickson και τον Thomas Edison. Διατηρήθηκε για πολλά χρόνια με μερικές βέβαια απαραίτητες αλλαγές έτσι ώστε να περιέχει και ήχο.

Το Καρέ των 35χιλ. πιάνει το κινηματογραφικό φιλμ κατά πλάτος απ'τη μία πλευρά έως την άλλη. Το φιλμ κινείται κάθετα προς τα κάτω πίσω από το φακό της μηχανής λήψης το φιλμ κινείται οριζόντια, γι'αυτό οι εικόνες τοποθετούνται δίπλα δίπλα όπως σήμερα στα φωτογραφικά φιλμ των 35χιλ. Οι περισσότερες ταινίες 35χιλ. γυρίζονται στην ακαδημαϊκή διάσταση: τα καρέ είναι 1.4 φορές πλατύτερα από το ύψος τους.

16χιλιοστών

Το 1923 παρουσιάστηκαν τα φιλμ των 16χιλ. για ερασιτεχνικές ταινίες. Ήταν άφλεκτα και προτιμήθηκε η διάσταση των 17.5 χιλιοστών για να πάφουν οι ερασιτέχνες να κόβουν στη μέση τα φιλμ των 35 χιλ. Σήμερα πολλές ταινίες γυρίζονται στα φιλμ των 16χιλ.

Βουβός κινηματογράφος

Ένας από τους πρώτους κινηματογραφιστές που χρησιμοποίησε την διαθέσιμη τεχνική της εποχής με σκοπό την παραγωγή ταινιών κάτω από όρους τέχνης, υπήρξε ο Ζορζ Μελιέ, ο οποίος θεωρείται και από τους πρώτους κινηματογραφικούς σκηνοθέτες. Οι ταινίες του πραγματεύονταν θέματα από το χώρο του φανταστικού, ενώ η ταινία του Ταξίδι στη Σελήνη (*Le voyage dans la lune*, 1901) υπήρξε πιθανότατα η πρώτη που προσπάθησε να περιγράψει ένα ταξίδι στο διάστημα. Επιπλέον, εισήγαγε τεχνικές οπτικών εφέ, ενώ για πρώτη φορά πρόβαλε έγχρωμες ταινίες, χρωματίζοντας την κινηματογραφική ταινία (καρρέ) με το χέρι. Με αφετηρία τις νέες δυνατότητες που αναδείχθηκαν, ο κινηματογράφος μετασχηματίστηκε διεθνώς σε μία δημοφιλή μορφή τέχνης, ενώ παράλληλα πολλοί κινηματογραφικοί χώροι δημιουργήθηκαν με αποκλειστικό σκοπό την προβολή ταινιών. Εκτιμάται ότι το 1908, στις Ηνωμένες Πολιτείες υπήρχαν περίπου 10.000 κινηματογράφοι. Οι ταινίες της εποχής ήταν διάρκειας δέκα έως δεκαπέντε λεπτών, αλλά σταδιακά η διάρκειά τους αυξήθηκε. Σημαντική συμβολή σε αυτό είχε ο Αμερικανός σκηνοθέτης D. W. Griffith, στον οποίο ανήκουν μερικά από τα πρώτα ιστορικά έπη του κινηματογράφου. Το 1912 (ή 1911) ο θεωρητικός χρησιμοποίησε για πρώτη φορά σε δοκίμιό του τον όρο έβδομη τέχνη για να περιγράψει τον κινηματογράφο.

Το "φτάρνισμα του Fred Ott (*Fred Ott's Sneeze*)" είναι ένα ασπρόμαυρο, βουβό και μικρής διάρκειας Αμερικάνικης παραγωγής βίντεο του 1894 το οποίο γυρίστηκε από τον William K.L. Dickson με προταγωνιστή τον Fred Ott. Πρόκειται για την πρώτη ταινία στην οποία εμφανίζεται το στοιχείο της κίνησης. Σε αυτήν την ταινία μπορούμε να δούμε τον Fred Ott να μυρίζει καπνό και έπειτα να φταρνίζεται.

Κύριος εκπρόσωπός του ήταν ο Τσάρλι Τσάπλιν. Ο Σερ Τσαρλς Σπένσερ Τσάπλιν ο νεότερος (Charles Spencer Chaplin Jr, 16 Απριλίου 1889 - 25 Δεκεμβρίου 1977), γνωστότερος με το υποκοριστικό Τσάρλι και, στην Ελλάδα κυρίως, με το προσωνύμιο "Σαρλό", υπήρξε Άγγλος ηθοποιός και σκηνοθέτης, που μεγαλούργησε στις πρώτες δεκαετίες του Χόλυγουντ. Είναι χρονικά η πρώτη παγκόσμια αναγνωρίσιμη φιογούρα της κινηματογραφικής τέχνης, κυρίως μέσω του χαρακτήρα Σαρλό που ευσάρκωνε στις πρώτες ταινίες του.

Ομιλών κινηματογράφος

Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1920, ο κινηματογράφος παρέμενε χωρίς ήχο (βουβός κινηματογράφος) και συχνά οι προβολές ταινιών συνοδεύονταν από ζωντανή μουσική. Η ιστορία του ηχογραφημένου κινηματογραφικού ήχου ξεκίνησε το 1926, όταν η Warner Brothers παρουσίασε μία συσκευή (Vita-phone), η οποία έδινε τη δυνατότητα αναπαραγωγής μουσικής, μέσω ενός δίσκου που συγχρονιζόταν με την μηχανή προβολής της ταινίας. Βασισμένη σε αυτή τη νέα τεχνολογία, στα τέλη του 1927, κυκλοφόρησε η ταινία *The Jazz Singer*, η οποία αν και κατά το μεγαλύτερο μέρος της ήταν βουβή, υπήρξε η πρώτη που περιείχε διαλόγους.

Το "Φάντασμα της Όπερας"(1925) είναι η πρώτη κινηματογραφική μεταφορά του γνωστού μυθιστορήματος από τον Gaston Leroux, ένας συνδυασμός ειδυλλίου, φρίκης, μυστηρίου και τραγωδίας. Η ταινία αυτή θεωρείται σημαντική επειδή διαθέτει μία από τις σημαντικότερες μελοδραματικές ερμηνείες στην ιστορία του βωβού κινηματογράφου. Στη ταινία ο Lon Chaney που ενσαρκώνει το ρόλο του φαντάσματος, στοιχιώνει την όπερα του Παρισιού και προκαλεί μια σειρά γόνων και μακελειού, σε μια προσπάθεια να αναγκάσει την διοίκηση να κάνει τη γυναίκα που αγαπά ένα αστέρι.

The Artist

"*The Artist*" ονομάστηκε μια γαλλικής παραγωγής ρομαντική /δραματική κομεντί, βωβού κιν/γράφου, που όμως παραδόξως γυρίστηκε το 2011, γραμμένη και σκηνοθετημένη από τον Μισέλ Χαζανάβιους. Πρωταγωνιστούν οι Ζαν Ντιζαρντέν και Μπερενίς Μπεζό. Η ιστορία τοποθετείται στο Χόλυγουντ, μεταξύ 1927-1932, και επικεντρώνεται στο ρομάντζο ενός μεγαλύτερου αστέρα του βωβού κιν/γράφου με μια νεαρή αναδυόμενη ηθοποιό - την εποχή που ο βωβός κιν/γράφος αρχίζει να σβήνει, χάνοντας την αίγλη του, ώσπου τελικά αντικαθίσταται από τον ομιλούντα.

Η πρεμιέρα πραγματοποιήθηκε στο Φεστιβάλ Κανών, απ'όπου και αποσπάστηκε βραβείο. Το έργο, με τις ιδιαίτερες εικόνες και την υπέροχη μουσική υπόκρουση (όπως χαρακτηρίστηκε από κριτικούς), έλαβε υποψηφιότητα για υπεράριθμα βραβεία (περίπου 33) και δικαίως κέρδισε τα περισσότερα (17 από αυτά, εκ των οποίων 3 Χρυσές σφαίρες, 1 Βραβείο Σωματείου Ηθοποιών, 7 Βραβεία Βρετανικής Ακαδημίας Κιν/γράφου και 5 Όσκαρ). Συμβαίνει επίσης να είναι η πρώτη ολοκληρωτικά βωβή ταινία που κέρδισε Βραβείο Καλύτερης Εικόνας από το 1929. Τελικά, κατάφερε να γίνει η πιο πολυβραβευμένη γαλλική ταινία στην ιστορία και να ταξιδέψει γενιές πίσω το κοινό της, συγκινώντας το με έναν μοναδικό τρόπο.

Κινηματογράφος: ιστορία και εξέλιξη

Η ιστορία του κινηματογράφου, λοιπόν, ξεκινάει με τους πρωτοπόρους εφευρέτες του και τις πρώτες τους ταινίες. Στην Αμερική ο εφευρέτης, Thomas Edison, πνεύμα ανήσυχου, όταν ανακάλυψε τον φωνόγραφο, έβαλε σκοπό του να φτιάξει μια συσκευή που θα κατέγραφε ταυτόχρονα ήχο και εικόνες. Ο ίδιος δημιούργησε και το πρώτο κινηματογραφικό στούντιο. Όμως, και στην ευρωπαϊκή πλευρά του ατλαντικού, μια οικογένεια με παράδοση στην κατασκευή φωτογραφικών πλακών, άρχισε τη δική της ευασχόληση με τα ζητήματα της κινούμενης εικόνας. Όλα ξεκίνησαν όταν ένας πατέρας ανάμεσα στα εκθέματα στην μεγάλη έκθεση του Παρισιού το 1894, είδε το κινητοσκοπιο του Edison. Αγόρασε ένα και το πήγε αμέσως στους δυο γιους του. Η ιδέα για μια μηχανή λήψης και προβολής μαζί σε φιλμ και η δημιουργία μιας ταινίας που θα προβάλλεται σε μια μεγάλη οθόνη για να μπορούν να τη δουν πολλοί θεατές δεν άργησε να έρθει. Το όνομα του νέου θεάματος: Κινηματογράφος και η πρώτη ημερομηνία δημόσιας προβολής 28 Δεκεμβρίου 1895. Ο ανθρώπινος πολιτισμός αλλάζει όψη. Η ανάγκη για την αναπαράσταση και την καταγραφή της κίνησης, αλλά και η ανάγκη για αφήγηση φανταστικών εντυπωσιακών ιστοριών, βρήκαν στον κινηματογράφο την ολοκληρωμένη έκφρασή τους.

Ο ΠΡΩΙΜΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ (1893-1903)

Για να δημιουργήσουν την ψευδαίσθηση της κίνησης, οι φωτογραφημένες εικόνες πρέπει να εμφανιστούν σε γρήγορη διαδοχή. Για να προετοιμαστούν και να παρουσιαστούν στη σωστή ταχύτητα, είναι απαραίτητες ορισμένες τεχνολογίες. Το βασικότερο είναι ότι πρέπει να υπάρχει ένας τρόπος καταγραφής μιας μακράς σειράς από εικόνες πάνω σε κάποιο είδος υποστρώματος. Καταρχήν θα μπορούσε κανείς να σχεδιάσει μια σειρά εικόνες πάνω σε μια λωρίδα χαρτιού ή σε ένα δίσκο. Η φωτογραφία όμως παρείχε τον φθηνότερο και αποτελεσματικότερο τρόπο για την παραγωγή των χιλιάδων εικόνων που χρειάζονται για μια λογικής διάρκειας

παρουσίαση. Έτσι η **εφεύρεση της φωτογραφίας το 1826** εγκαινίασε μια σειρά ανακαλύψεις που έκαναν εφικτό του κινηματογράφο.

Οι πρώιμες φωτογραφίες απαιτούσαν μακροχρόνια έκθεση (στην αρχή ώρες, αργότερα λεπτά) για μια μοναδική εικόνα, αυτό καθιστούσε τις φωτογραφημένες κινούμενες εικόνες, που χρειάζονται δώδεκα ή περισσότερα καρέ το δευτερόλεπτο, αδύνατες. Η γρηγορότερη έκθεση, περίπου $1/25$ του δευτερολέπτου, έγινε εφικτή γύρω στη δεκαετία του **1870**, αλλά μόνο πάνω σε **γυάλινες πλάκες**. Οι γυάλινες πλάκες δεν ήταν δυνατό να χρησιμοποιηθούν για κινούμενες εικόνες αφού δεν υπήρχε πρακτικός τρόπος να καταφέρει κανείς να περάσουν μέσα από μια κάμερα ή από μια μηχανή προβολής. Το **1878** ο **Ήντουερντ Μάμπριτζ**, ένας Αμερικανός φωτογράφος, κατάφερε να βγάλει μια σειρά φωτογραφίες ενός αλόγου που τρέχει χρησιμοποιώντας μια σειρά από μηχανές λήψεως με γυάλινες φωτοευαίσθητες πλάκες και γρήγορη έκθεση, αλλά του ενδιέφερε κυρίως να ακινητοποιήσει τις φάσεις μιας δράσης, και όχι να αναδημιουργήσει την κίνηση προβάλλοντας διαδοχικά τις εικόνες.

Το **1882** ένας άλλος επιστήμονας, ο οποίος ενδιαφερόταν για την ανάλυση της κίνησης των ζώων, ο Γάλλος **Ετιέν-Ζύλ Μαρέ**, εφηύρε μια μηχανή λήψεως που κατέγραφε δώδεκα ξεχωριστές εικόνες στην άκρη ενός περιστρεφόμενου φωτοευαίσθητου δίσκου. Αυτό αποτελούσε ένα βήμα προς την κινηματογραφική κάμερα. Το **1888** ο **Μαρέ** κατασκεύασε την πρώτη μηχανή που χρησιμοποιούσε μια λωρίδα εύκαμπτου φιλμ, αυτή τη φορά πάνω σε χαρτί. Και πάλι, ο στόχος του ήταν μόνο να αναλύσει την κίνηση σε μια σειρά φωτογραφίες, και οι φωτογραφημένες κινήσεις διαρκούσαν ένα δευτερόλεπτο ή λιγότερο.

Το **1889** η Κόντακ παρουσίασε μια πρωτόγονη εύκαμπτη βάση για φιλμ, το σελλοιντ (έναν τύπο ο οποίος εξακολουθεί μέχρι σήμερα να αποτελεί τη βάση του κινηματογραφικού υλικού). Μόλις αυτή η βάση βελτιώθηκε και επινοήθηκαν μηχανισμοί για την κάμερα που να τραβούν το φιλμ μπροστά από το φακό και να το εκθέτουν στο φως, η δημιουργία μιας μακράς σειράς καρέ έγινε δυνατή.

Οι μηχανές προβολής υπήρχαν από πολλά χρόνια πριν και χρησιμοποιούνταν για την προβολή διαφανειών και για άλλα θεάματα σκιών. Αυτοί οι «**μαγικοί φανοί**» τροποποιήθηκαν με την προσθήκη φωτοφρακτών, μανιβέλας και άλλων επινοημάτων για να γίνουν οι πρώτες κινηματογραφικές μηχανές προβολής.

Ένα τελευταίο επινόημα ήταν απαραίτητο για να προβληθούν οι ταινίες. Αφού **το φιλμ πρέπει να σταματά για λίγο όσο το φως διαπερνά κάθε μεμονωμένο καρέ**, χρειαζόταν ένας μηχανισμός που να δημιουργεί τη **διακεκομμένη κίνηση** του φιλμ. Ο Μαρέ χρησιμοποίησε το μηχανισμό του **σταυρού της Μάλτας** στην κάμερα που είχε κατασκευάσει το **1888**, και αυτό έγινε ένα σταθερό τμήμα των πρώτων μηχανών λήψεως και προβολής.

Μετά από αρκετά χρόνια, εφευρέτες που εργαζόνταν ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλο σε πολλές χώρες είχαν αναπτύξει αρκετές διαφορετικές κινηματογραφικές κάμερες και μηχανήματα προβολής. Οι δύο σημαντικότερες εταιρείες ήταν του Έντισον στην Αμερική και των αδελφών Λυμιέρ στη Γαλλία.

Το 1893 ο βοηθός του Τόμας Έντισον, ο Ουίλλιαμ Κέννεντυ Λώρι Ντίξον, κατασκεύασε μια κάμερα που παρήγε ταινίες μικρού μήκους σε 35mm. Ο Έντισον, που ενδιαφερόταν να εκμεταλλευτεί αυτές τις ταινίες ως νεωτερισμό, έλπιζε να τις συνδυάσει με το φωνογράφο του για να δείξει ομιλούσες ταινίες. Έβαλε τον Ντίξον να κατασκευάσει ένα «εικονοσκόπιο», το Κινητοσκοπιο, για να παρουσιάσει αυτές τις ταινίες σε μεμονωμένους θεατές.

Μια και ο Έντισον πίστευε πως οι ταινίες δεν ήταν παρά μια περαστική μόδα, δεν κατασκεύασε ένα σύστημα για να προβάλλει τις ταινίες πάνω σε οθόνη. Αυτό έμελλε να πραγματοποιηθεί από τους αδελφούς Λυμιέρ, τον Λουί και τον Ωγκύστ. Οι Λυμιέρ επινόησαν τη δική τους κάμερα ανεξάρτητα· αυτή εξέθετε ένα μικρό ρόλο φιλμ 35mm και λειτουργούσε συγχρόνως ως μηχανή προβολής. Στις 28 Δεκεμβρίου 1895, οι αδελφοί Λυμιέρ διοργάνωσαν μια από τις πρώτες δημόσιες παρουσιάσεις κινούμενων εικόνων που προβάλλονταν πάνω σε οθόνη, στο Γκραν Καφέ (Grand Cafe) του Παρισιού.

Είχαν προηγηθεί αρκετές δημόσιες προβολές, ανάμεσα τους και μια τον Νοέμβριο του ίδιου έτους, από τον Γερμανό εφευρέτη Μάξ Σκλαντανόφσκι. Αλλά η ογκώδης μηχανή του Σκλαντανόφσκι χρειαζόταν δύο λωρίδες φιλμ μεγάλου πλάτους να τρέχουν ταυτοχρόνως, και άσκησε έτσι μικρότερη επίδραση στην μετέπειτα εξέλιξη του κινηματογράφου. Ο ίδιος ο Έντισον έμελλε να εγκαταλείψει σύντομα τα Κινητοσκόπια και να ιδρύσει τη δική του εταιρεία παραγωγής προκειμένου να φτιάχνει ταινίες για τις κινηματογραφικές αίθουσες.

Οι πρώτες ταινίες ήταν εξαιρετικά απλές στη μορφή και στο ύψος. Αποτελούνταν συνήθως από ένα μοναδικό πλάνο που κάδραρε μια δράση, ως επί το πλείστον σε απόσταση γενικού πλάτους. Στο πρώτο κινηματογραφικό στούντιο, τη Μαύρη Μαρία του Έντισον ηθοποιοί του βαριετέ, φημισμένοι αθλητές και διασημότητες έπαιζαν για την κάμερα. Ένα μέρος της σκεπής στερεωμένο με μεντεσέδες άνοιγε για να μπει λίγος ήλιος, και ολόκληρο το κτίριο περιστρεφόταν πάνω σε μια κυκλική σιδηροτροχιά ώστε να ακολουθεί την κίνηση του ήλιου. Οι Λυμιέρ, από την άλλη μεριά, κουβαλούσαν τη δική τους κάμερα έξω στα πάρκα, στους κήπους, στις παραλίες και σε άλλους δημόσιους χώρους για να κινηματογραφήσουν τις καθημερινές δραστηριότητες ή τα γεγονότα της ημέρας, όπως στην ταινία τους Η άφιξη του τρένου στο σταθμό Λα Σιοτά

Μέχρι περίπου το 1903, οι περισσότερες ταινίες έδειχναν θεαματικές τοποθεσίες η αξιοπρόσεχτα συμβάντα, αλλά και η αφηγηματική μορφή εισήλθε επίσης από την αρχή στον κινηματογράφο. Ο Έντισον έστηνε κωμικές σκηνές, όπως εκείνη την

οποία πατεντάρισε το 1893 και έδειχνε έναν μεθυσμένο να παλεύει για λίγο με έναν αστυνομικό. Οι Λυμιέρ είχαν επιτυχία με την ταινία *Ο ποτιστής ποτίζεται* (*L'Arroseur arrose*, 1895), που ήταν κι αυτή μια κωμική σκηνή στην οποία ένα αγόρι ξεγελάει έναν κηπουρό και τον καταφέρνει να καταβρέξει τον εαυτό του με μια μάνικα.

Μετά την αρχική επιτυχία του νέου μέσου, οι κινηματογραφιστές έπρεπε να βρουν πιο σύνθετες ή ενδιαφέρουσες μορφικές ποιότητες για να κρατήσουν το ενδιαφέρον του κοινού. Οι Λυμιέρ έστειλαν εικονολήπτες σε όλον τον κόσμο για να δείξουν ταινίες και να κινηματογραφήσουν σημαντικά γεγονότα και εξωτικές τοποθεσίες. Αλλά, αφού γύρισαν έναν τεράστιο αριθμό ταινιών τα πρώτα χρόνια, η απόδοση των Λυμιέρ μειώθηκε, και σταμάτησαν τελείως να κάνουν ταινίες το 1905.

Από το 1904 περίπου και μετά, η αφηγηματική μορφή έγινε ο επικρατέστερος τύπος κινηματογραφικής δημιουργίας στην εμπορική βιομηχανία, και η παγκόσμια επιτυχία του κινηματογράφου εξακολουθούσε να μεγαλώνει.

Γαλλικές, ιταλικές και αμερικανικές ταινίες κυριαρχούσαν στις παγκόσμιες αγορές. Αργότερα, ο Α' Παγκόσμιος πόλεμος έμελλε να περιορίσει την ελεύθερη διακίνηση των ταινιών από χώρα σε χώρα, και το Χόλιγουντ θα ξεχώριζε ως η κυρίαρχη βιομηχανική δύναμη στην παγκόσμια κινηματογραφική παραγωγή.

Αυτοί οι παράγοντες συνέβαλαν στη δημιουργία διακριτών διαφορών στα μορφικά γνωρίσματα των μεμονωμένων εθνικών κινηματογράφων.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΧΟΛΙΓΟΥΝΤΙΑΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ (1908-1927)

Η απόφαση του Έντισον να εκμεταλλευτεί τις επικερδείς δυνατότητες της εφεύρεσης που ανήκε στην εταιρεία του τον οδήγησε στην προσπάθεια να αναγκάσει τους κινηματογραφιστές που τον ανταγωνίζονταν να αποσυρθούν από τη δουλειά υποβάλλοντας εναντίον τους αγωγές για παραβίαση του προνομίου ευρεσιτεχνίας. Μια άλλη εταιρεία, η *American Mutoscope & Biograph*, κατάφερε να επιζήσει εφευρίσκοντας μηχανές που διέφεραν από τις πατέντες του Έντισον. Άλλες επιχειρήσεις συνέχισαν να λειτουργούν ενώ ο Έντισον τις πολεμούσε στα δικαστήρια. Το 1908 ο Έντισον συμβιβάστηκε με την *Biograph*, και συμφώνησαν να θέτουν αυτές τις άλλες εταιρείες υπό τον έλεγχο τους ιδρύοντας τη *Motion Picture Patents Company*.

(ΜΡΡC — Εταιρεία Ευρεσιτεχνίας Κινηματογραφικών Ταινιών), μια ομάδα δέκα επιχειρήσεων με έδρες κυρίως το Σικάγο, τη Νέα Υόρκη και το Νιου Τζέρσεϊ. Ο Έντισον και η Βιογραφί ήταν οι μόνοι μέτοχοι και κάτοχοι των ευρεσιτεχνιών. Αυτοί παρείχαν τις άδειες στα άλλα μέλη για να κάνουν ταινίες, να τις διανέμουν και να τις παρουσιάζουν.

Η ΜΡΡC δεν κατάφερε ποτέ να παραγκωνίσει τους ανταγωνιστές της. Πολυάριθμες ανεξάρτητες εταιρείες είχαν ιδρυθεί σε όλη τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Ο σημαντικότερος σκηνοθέτης της Βιογραφί από το 1908 και μετά, ο Ντέιβιντ Ουώρκ Γκρίφιθ, ίδρυσε τη δική του εταιρεία το 1913, όπως έκαναν και άλλοι κινηματογραφιστές. Η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών υπέβαλε αγωγή εναντίον της ΜΡΡC το 1912 το 1915 κηρύχθηκε μονοπώλιο.

Γύρω στο 1910, οι κινηματογραφικές εταιρείες άρχισαν να μεταφέρονται μόνιμα στην Καλιφόρνια. Τελικά το Χόλυγουντ και άλλες μικρές πόλεις στα προάστια του Λος Άντζελες έγιναν ο τόπος μιας εκτεταμένης κινηματογραφικής παραγωγής. Ορισμένοι ιστορικοί υποστηρίζουν πως οι ανεξάρτητες εταιρείες κατέφυγαν στις δυτικές πολιτείες για να αποφύγουν τις ενοχλήσεις από τη ΜΡΡC, πλην όμως μερικές από τις εταιρείες της ΜΡΡC μετακόμισαν κι αυτές. Ένα από τα πλεονεκτήματα του Χολιγουντ ήταν το κλίμα, που επέτρεπε γυρίσματα σε όλη τη διάρκεια του χρόνου, καθώς και η μεγάλη ποικιλία τοποθεσιών βουνά, ωκεανός, έρημος, πόλη που προσφέρονταν για κινηματογράφηση.

Η ζήτηση ταινιών ήταν τόσο μεγάλη που κανένα μεμονωμένο στούντιο δεν μπορούσε να ανταπεξέλθει. Αυτός ήταν ένας από τους παράγοντες που ώθησαν τον Έντισον να δεχτεί την ύπαρξη μιας ομάδας από άλλες εταιρείες, παρόλο που προσαθούσε να τις ελέγξει όσο γινόταν μέσα από τη διαδικασία παροχής αδειών. Πριν από το 1920, η αμερικανική βιομηχανία πήρε τη δομή που θα διατηρούσε για χρόνια: μερικά μεγάλα στούντιο που είχαν συμβάσεις με μεμονωμένους καλλιτέχνες, και μια περιφερειακή ομάδα μικρών ανεξάρτητων παραγωγών. Στο Χολιγουντ, τα στούντιο ανέπτυξαν ένα «εργοστασιακό» σύστημα, όπου κάθε παραγωγή ήταν υπό τον έλεγχο του παραγωγού, ο οποίος συνήθως δεν εργαζόταν στην ίδια την κατασκευή των ταινιών. Ακόμη κι ένας ανεξάρτητος κινηματογραφιστής όπως ο Μπάστερ Κήτον, με το δικό του στούντιο, είχε έναν διαχειριστή και διένειμε τις ταινίες του μέσα από μεγαλύτερες εταιρείες, πρώτα τη Metro και μετά τη United Artists.

Μέσα σε αυτό το σύστημα των στούντιο μαζικής παραγωγής, ο αμερικανικός κινηματογράφος προσανατολίστηκε οριστικά προς την αφηγηματική μορφή.

Στο τέλος της εποχής του βωβού, τα τελευταία χρόνια της δεκαετίας του '20, ο κλασικός χολιγουντιανός κινηματογράφος είχε εξελιχθεί σε ένα πολυσύνθετο κίνημα, αλλά το χολιγουντιανό «προϊόν» ήταν εξαιρετικά τυποποιημένο. Όλα τα μεγάλα στούντιο χρησιμοποιούσαν το ίδιο σύστημα παραγωγής, το καθένα με

παρόμοιο καταμερισμό εργασίας. Η ανεξάρτητη παραγωγή ήταν λιγότερο σημαντική. Μερικές ανεξάρτητες εταιρείες έκαναν ταινίες χαμηλού προϋπολογισμού, συχνά γουέστερν, για μικρές και επαρχιακές κινηματογραφικές αίθουσες. Ακόμη και οι ισχυροί αστέρες και παραγωγοί του Χολιγουντ δυσκολεύονταν να παραμείνουν ανεξάρτητοι. Ο Κήτον εγκατέλειψε το μικρό του στούντιο το 1928 για να υπογράψει συμβόλαιο με την MGM· εκεί η καριέρα του παρήκμασε, εν μέρει επειδή ο παλαιός τρόπος δουλειάς του δεν ήταν συμβατός με τις αυστηρές μεθόδους παραγωγής του τεράστιου στούντιο. Ο Γκρίφιθ, η Μαίρυ Πίκφορντ, ο Φάιρμπανκς, και ο Τσάρλι Τσάπλιν ήταν σε καλύτερη θέση. Με τη δημιουργία μιας δικής τους κοινοπραξίας διανομής, της United Artists, το 1919, μπορούσαν να συνεχίσουν τις ανεξάρτητες παραγωγές σε μικρές εταιρείες υπό την αιγίδα της κοινοπραξίας, αν και η εταιρεία του Γκρίφιθ έπεσε έξω σύντομα, και οι καριέρες του Φάιρμπανκς και της Πίκφορντ έδυσαν λίγο μετά την εμφάνιση του ομιλούντος. Γυρίζονταν και εναλλακτικά είδη ταινιών εκείνα τα χρόνια — τα περισσότερα σε άλλες χώρες. Αφού εξετάσουμε αυτά τα εναλλακτικά κινήματα, θα επιστρέψουμε σε μια σύντομη εξέταση του κλασικού χολιγουντιανού κινηματογράφου μετά την εμφάνιση του ήχου.

Ο κινηματογράφος ξεκίνησε ως πείραγμα των επιστημόνων του 19ου αιώνα, για να αναδειχθεί σύντομα ως το δημοφιλέστερο μέσον ψυχαγωγίας αλλά και ως η τέχνη του 20ού αιώνα. Οι καινοτομίες χαρακτήρισαν την πορεία του μετά την επίτευξη της κινούμενης εικόνας. Τα αρχικά μονόλεπτα φιλμάκια με αξιοπερίεργα ή κωμικά θέματα εξελίχθηκαν σε μεγάλου μήκους ταινίες. Οι κινηματογραφιστές εκμεταλλεύτηκαν πρόσφορες κατακτήσεις των άλλων τεχνών: ιστορικά, θεατρικά και μυθιστορηματικά κείμενα χρησιμοποιήθηκαν ως πηγές για τα σενάρια, η μουσική συνόδευε τις προβολές κάνοντας το θέαμα πιο ελκυστικό, η ζωγραφική επηρέασε τη σύνθεση των πλάνων. Η νέα τέχνη, φτηνή και προσιτή στο κοινό κάθε μορφωτικού και οικονομικού επιπέδου, αναπτύχθηκε σε ποικιλία ειδών και διαδόθηκε παγκοσμίως. Μέσα σε μια τριακονταετία ο βωβός κινηματογράφος έγινε ομιλών, το Χόλυγουντ κατέλαβε την πρώτη θέση στην παγκόσμια παραγωγή και επέβαλε τις αρχές της κλασικής κινηματογραφικής αφήγησης. Τα είδη (δράμα, κωμωδία, ταινίες εποχής, τρόμου, γουέστερν κλπ.) αποτέλεσαν την έκφραση της «βιομηχανικής τάσης», ενώ οι πειραματισμοί, με πιο αναγνωρισμένο εκπρόσωπο τον Σεργκέι Αϊζενστάιν, συνδέθηκαν με την «καλλιτεχνική τάση». Οι εθνικές κινηματογραφίες κινήθηκαν η καθεμιά με τους δικούς της ρυθμούς μέσα στις τοπικές ιστορικές ιδιαιτερότητες.

Τα πρώτα βήματα του ελληνικού κινηματογράφου

ΟΤΑΝ ο περίφημος Γάλλος ηθοποιός Λουί Ζουβέ είδε κάποτε τους υπερβολικούς μηχανικούς εξοπλισμούς που είχε το Θέατρο Πιγκάλ στο Παρίσι, είπε μια φράση που εντοχίστηκε νοερά στο παρισινό θέατρο:

Αυτό δεν είναι σκηνή θεάτρου, είναι ναύσταθμος! Με το δίκιο του, διότι η τέχνη του θεάτρου δεν θεμελιώνεται με τεχνικά μέσα, αλλά με τον λόγο, την έκφραση και την υποκριτική των ηθοποιών του. Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με την τέχνη του κινηματογράφου, που, απευαισθησία, στηρίχθηκε από τη γέννησή του σε διάφορες μηχανικές εφευρέσεις παραγωγής εικόνας και ήχου. Για τις πρώτες εγγραφές ήχων στους φωνογράφους που εξελίχθηκαν αργότερα στο γραμμόφωνο και στη συνέχεια στο μαγνητόφωνο, δικαιούται κάθε τιμή ο Τόμας Έντισον που παρουσίασε σε συνεδρίαση της Ακαδημίας Επιστημών στο Παρίσι τον φωνόγραφο του στις 12/3/1878, αφού προηγουμένως ίδρυσε εταιρεία στο όνομά του στις 24/1/1878. Επίσημος εφευρέτης του γραμμοφώνου θεωρείται ο γερμανικής καταγωγής Έμιλ Μπερλίνερ, που το 1897 πέτυχε με γαλβανική επεξεργασία την πρώτη άμεση εγγραφή, ενώ τον ίδιο χρόνο ο φίλος του Έλντριτζ Τζόνσον κατασκεύασε έναν κύλινδρο με απλό κινητήρα και του εφάρμοσε στο γραμμόφωνο που μέχρι τότε λειτουργούσε με το χέρι. Ο πρώτος τραγουδιστής που έγραφε τη φωνή του σε κέρινο δίσκο ήταν ο Ιρλανδός Τζων Τέρελ την άνοιξη του 1900 και ακολούθησε ο Ιταλός τενόρος Καρούζο τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου. Η μαγική αυτή εφεύρεση αναπαραγωγής του ήχου χρησιμοποιήθηκε μετά πολλά χρόνια βωβού κινηματογράφου στην πρώτη ομιλούσα ταινία "Ο τραγουδιστής της τζαζ" του Άλαν Κρόσλαντ, το 1927, από τον τραγουδιστή Αλ Τζόλσον, σε παραγωγή των Αφών Ουώρνερ. Από το 1928 οι πρώτες φωνητικές ταινίες, οι λεγόμενες "τόκις" εισάγονται στην Ευρώπη, αργώντας αρχικά να συγκινήσουν τους Ευρωπαίους σκηνοθέτες και παραγωγούς. Η εμπορική τους όμως επιτυχία, με τη μέσα σε πέντε χρόνια εξέλιξη της τεχνικής από τους Αμερικανούς και τους Γερμανούς χάρη στα μηχανήματα Klangfilm, τελικά τους έπεισε και η τεχνική της ηχοληψίας διαδόθηκε από τότε στην παγκόσμια κινηματογραφική παραγωγή με πρώτα ευρωπαϊκά στούντιο στο Λονδίνο και στο Βερολίνο, στη συνέχεια στο Παρίσι κ.α. Ο Αλ Τζόλσον, φημισμένος από πριν τραγουδιστής του μιούζικ - χωλ, απέκτησε παγκόσμια δόξα και ο κινηματογράφος έπαψε να είναι "βωβός". Ωστόσο η πραγματική βεντέτα στα πρώτα χρόνια του ομιλούντος ήταν ο μηχανικός του ήχου, του οποίου ο ρόλος θεωρήθηκε τότε σπουδαιότερος κι από αυτόν του οπερατέρ. Το θαυμάσιο μιούζικαλ "Τραγουδώντας στη βροχή" με τους Τζην Κέλλυ - Ντέμπυ Φέινολντς μας έδωσε μια αξέχαστη καρικατούρα για την αλλαγή του σινεμά από βωβού σε φωνητικό, σατιρίζοντας τις κακόφωνες σταρ που έπρεπε αναγκαστικά να ντουμπλάρονται από καλλίφωνες άγνωστες ηθοποιούς για να αντιμετωπιστεί η νέα αυτή πραγματικότητα.

Πρώτη η Γκόλφω

Η Ελλάδα φιλοδόξησε να μην υστερήσει στο νέο αυτό είδος θεάματος και με νηπιακά μέσα γυρίστηκε το 1915 η "Γκόλφω", πρώτη μεγάλου μήκους ταινία βασισμένη στο βουκολικό ειδύλλιο του Περεισιάδη. Όμως, για πολλές δεκαετίες, ο ρυθμός της ανάπτυξης του ντόπιου κινηματογράφου λόγω των πενιχρών οικονομικών και τεχνικών μέσων της χώρας μπροστά στα επιτεύγματα της διεθνούς παραγωγής, μπορεί να συγκριθεί με αυτόν της χελώνας προς τους ευρωπαϊκούς και

χολυγουντιανούς λαγούς. Μόνο στη δεκαετία του 1950 οι Έλληνες ανακάλυψαν πραγματικά την 7η Τέχνη - ιδρώνοντας να φτάσουν το όνειρο της ξένης κινηματογραφικής βιομηχανίας. Μέχρι τότε την αντιμετώπιζαν με μια πρωτόλεια χειροποίητη βιοτεχνία, γεμάτη προχειρότητα. Τύρω στο 1950 με

τους Κούνδουρο, Γρηγορίου, Κακογιάννη, Τζαβέλα άλλαξαν τα πράγματα - υπήρξαν ασφαλώς και πριν γενναίοι και ταλαντούχοι πρωτοπόροι του είδους, οι δυσοίανες όμως πολιτικές και πολεμικές περιπέτειες της χώρας ασφαλώς φρενάρισαν και κατέστρεψαν συχνά τις προσπάθειές τους.

Η οθόνη του πρώτου σινεμά στην Αθήνα στήθηκε σε μια αίθουσα για τυχερά παιχνίδια στην Πλατεία Κολοκοτρώνη, την άνοιξη του 1898, και πρόβαλε δύο ταινίες των Αδελφών Λυμιέρ, την "Αφιξη του τραίνου" και την "Εξοδο των εργοστασίων". Δημοφιλή τότε θεάματα για τους Αθηναίους ήταν το κλασικό θέατρο, το μελόδραμα, η οπερέτα, το κωμειδύλλιο, οι πρώτες επιθεωρήσεις, ο Καραγκιόζης. Το νέο αυτό είδος πήρε καιρό για να γίνει αποδεκτό κι ακόμη περισσότερο για να βρεθούν μιμητές - δημιουργοί του. Έτσι, την ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου ξεκίνησαν άτομα περαστικά από το χώρο, όπως ένας Γάλλος οπερατέρ ονομαζόμενος Λεόν, ανταποκριτής της "Γκωμόν" που ήρθε από την Αίγυπτο το 1906 για να καλύψει τους ενδιάμεσους Ολυμπιακούς Αγώνες που γίνονταν τότε στην Αθήνα. Ο Λεόν καταγράφηκε ως ο πρώτος Έλληνας σκηνοθέτης, μια και τράβηξε σκηνές για μια μικρού μήκους ταινία στην Ελλάδα. Ήδη τότε το κοινό θαύμαζε τα ξένα έργα και υποδέχθηκε θερμά το ζουρνάλ του Λεόν καθώς και ένα άλλο που τραβήχθηκε τον επόμενο χρόνο, τη γιορτή του βασιλέα Γεωργίου Α'.

Η πρώτη εταιρεία παραγωγής ταινιών ιδρύθηκε στην Αθήνα το 1910 με τίτλο "Αθήνη Φιλμς" από τον κωμικό Σπύρο Δημητρακόπουλο, που ήταν επίσης πρωταγωνιστής και σκηνοθέτης της με το όνομα Σπυριντιών. Διασώθηκαν τέσσερις μικρού μήκους ταινίες του: "Κβο βάντις Σπυριντιών", "Ο Σπυριντιών μπέμπης", "Ο Σπυριντιών χαμαιλέων" και "Οι δύο τυχεροί". Το κοινό, στο οποίο ακόμη ήταν δημοφιλές το θέατρο σκιών του Καραγκιόζη, δέχθηκε με ευχαρίστησητα καραγκιοζολίκια του Σπυριντιών, ο οποίος είχε κωμικοτραγική εμφάνιση με την τεράστια κοιλιά του. Πρότυπο του ηθοποιού λέγεται ότι ήταν

έναν άλλον χοντρό της εποχής, ο Αμερικανός Φάτι Αρμπάκλ. Είχε οπερατέρ του Γερμανοεβραίο Μπούμπαχ, και αργότερα τον Ιταλό Μαρτέλι. Λίγα χρόνια αργότερα ξεκινά για μεν την Ελλάδα μια δεκάχρονη ταλαιπωρία που αρχίζει με τους Βαλκανικούς Πολέμους και συνεχίζεται με τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο για να φτάσει στο δράμα της Μικρασίας, για δε την Αμερική η σταθερά ανοδική πορεία εξέλιξης του κινηματογράφου για να φτάσει στην αυτοκρατορία του Χόλυγουντ όπου μεταξύ άλλων έδρασαν επάξια οι Έλληνες σκηνοθέτες Ηλίας Καζάν, Τζων Κασσαβέτης, Γ. Κοσμάτος.

Ένας Σμυρνιός ήταν ο δημιουργός της "Γκόλφως", ο επιχειρηματίας Μπαχατόρης - θαυμαστής του ιταλικού στυλ γυρίσματος. Χρησιμοποιεί τον Μαρτέλι για τη σκηνοθεσία της και γνωστούς ηθοποιούς του θεάτρου για καστ. Γκόλφω ήταν η Βιργινία Διαμάντη που έπαιξε με τους Ολ. Διαμάσκο, Διου. Βενιέρη, Ζ. Θάνο και Γ. Πλούτη. Δυστυχώς, η "Γκόλφω" απέτυχε λόγω της βουβαμάρας της - ο δεκαπεντασύλλαβος στίχος του ωραίου κωμειδούλλιου έλειπε και η ταινία δεν έβγαλε ούτε τα έξοδά της. Το ίδιο έγινε και με την 2η μικρού μήκους ταινία "Η τύχη της Μαρούλας" των Ζόζεφ Χελ και Δήμου Βρατσάνου με σενάριο το δημοφιλές κωμειδούλλιο του Κορομηλά.

Δράμα στου Φιλοπάππου

Τα πρώτα ελληνικά ζουρνάλ ("επίκαιρα" επικράτησε να λέγονται αργότερα) αντίθετα, βρήκαν απήχηση στους Αθηναίους, παρ' όλο όμως που καταγράφηκαν πολλά, δυστυχώς κανένα δεν διασώζεται σήμερα διότι η ζελατίνη τους χρησιμοποιήθηκε μέχρι τη 10ετία του 1950 για κατασκευή τσατσάρας ή άλλων αντικειμένων. Από τα αδικοχαμένα αυτά ζουρνάλ γνωστά είναι η "Επάνοδος του Βασιλέως Κωνσταντίνου" του Κ. Θεοδωρίδη και το "Ανάθεμα του Έλευθερίου

Βενιζέλου" στο Πολύγωνο, τραβηγμένο από ένα βασιλόφρονα οπερατέρ, τον Ούγγρο Ζοζέφ Χελ, που αφορούσε στον συμβολικό λιθοβολισμό του μεγάλου πολιτικού από φανατικούς οπαδούς του Κωνσταντίνου. Το "Ανάθεμα" όμως αυτό έγινε αφορμή να επέμβει για πρώτη φορά και η αναθεματισμένη λογοκρισία και ο εισαγγελέας - η

ταινία κατασχέθηκε και ο Χελ εξορίστηκε! Πάντως ξαναγύρισε αργότερα στην Ελλάδα και έπαιξε σπουδαίο ρόλο στην πρόοδο του κινηματογράφου της. Ο Χελ, καλός τεχνικός που ειδικεύτηκε στο ζουρνάλ, γύρισε το 1912 τους "Μικρούς πρίγκιπες στον κήπο των ανακτόρων" όπου πρωταγωνιστούσε η οικογένεια του Κωνσταντίνου. Τον ίδιο χρόνο γύρισε σε ταινία την είσοδο του ελληνικού στρατού στη Θεσσαλονίκη και τις ήττες των Βουλγάρων. Σαν ζουρναλίστας και μηχανικός προβολής, ο Χελ έκανε καλή καριέρα και ίδρυσε με τον Δήμο Βρατσάνο την Άστρ Φιλμ. Κωμικοτραγική, όμως, κατάληξη είχε η ταινία που φιλοδόχησαν να γυρίσουν για τα πάθη του Χριστού με τίτλο "Ο ανήφορος του

Τολγοθά". Για τόπο της Σταύρωσης επέλεξαν το μνημείο του Φιλοπάππου προς το οποίο ένα τσούρμο κομπάρσων ντυμένοι Ρωμαίοι στρατιώτες καβάλα σε φωραλέα άλογα, συνόδευαν καμαρωτοί τον Χριστό που, με την κουρελιασμένη χλαμύδα του και το βαρύ φορτίο του, ανέβαινε αγκομαχώντας στον Τολγοθά του. Δυστυχώς οι σκηνοθέτες είχαν μαζέψει και κάτι πιτσιρικάδες για να ρίχνουν επί το πειστικότερον πέτρες στον Χριστό. Από τις πολλές κοτρώνες, όμως, ο ηθοποιός αγρίεψε ώσπου πέταξε τον σταυρό του και διαολόστελνε τα πιτσιρικάκια, αγρίεψαν και τα άλογα και πήραν τον κατήφορο για του Μακρυγιάννη, τρόμαξε ο κόσμος, κατέφθασαν οι χωροφύλακες. Κατέληξαν πολλοί στο κρατητήριο και η φιλόδοξη εκείνη "υπερπαραγωγή" ματαιώθηκε!

Ο ταλαντούχος επιθεωρησιακός κωμικός Τηλέμαχος Λεπενιώτης το 1915 σκηνοθέτησε τον εαυτό του στην ταινία "Ο Λιονταρής και τα Χασαπάκια", δυστυχώς όμως δεν διασώθηκε καμία κόπια της. Από το 1907 και μετά η επιθεώρηση είχε μεγάλη απήχηση στους Αθηναίους - εκτός του Λεπενιώτη και πολλοί άλλοι δημοφιλείς ηθοποιοί της έπαιζαν σε ταινίες, όμως άδοξη ήταν η μοίρα των πρώτων αυτών έργων. Το 1916 γυρίστηκε από τον Μ. Γλυτσού η "Κερένια κούκλα" (από το ομώνυμο μυθιστόρημα του Χρηστομάνου) με τη Διαμάντη, στη συνέχεια η επιθεώρηση "Πάνοραμα" του Μωραϊτίνη με την Κυβέλη, χωρίς όμως επιτυχία. Ένα φτωχικό, πάντως, διάλειμμα έγινε χάρη στον Δημήτρη Μεραβίδη, που το 1915 έρχεται από την Πόλη στην Αθήνα και συνεργάζεται με τον Κίμωννα Σταθόπουλο, γνωστό τότε μιμητή του Σαρλώ. Η φήμη του Τσάπλιν από το 1914 ήταν ήδη μεγάλη και ο Σταθόπουλος καλός ηθοποιός. Όμως η τύχη του τον έριξε στα πρώτα βήματα του κινηματογράφου μας και απείχε μίλια από την τύχη του πραγματικού Σαρλώ. Την ίδια και χειρότερη μοίρα είχε και άλλος γενναίος πρωτοπόρος, ο δημοσιογράφος Δήμος Βρατσάνος. Θεατρικός συγγραφέας, ιστορικός και βουλευτής και έξοχος φωτογράφος. Αγόρασε από τον Μπαχατόρη την Άστρ Φιλμ, παρ' όλες όμως τις ευθουσιώδεις προσπάθειές του δεν κατάφερε τίποτα σπουδαίο και πέρασε από αρκετές δοκιμασίες ως τον Δεκέμβριο του 1944 που ο δυστυχής πέθανε από λάθος σφαίρα! Στις αρχές της 3ης δεκαετίας του 20ού αιώνα ανατέλλει μια χαρωπή αυγή για το ελληνικό σινεμά που είχε την αφορμή της σε κάποια πολύ θλιβερή δύση! Το παράδοξο αυτό έγινε με το ζουρνάλ των μαχών του Μικρασιατικού πολέμου, την πρώτη μεγάλη στιγμή και αποδοχή του κινηματογράφου από τους Έλληνες που μόνο από την οθόνη μπόρεσαν να δουν τους ηρωισμούς και θανάτους ακόμη των συμπατριωτών τους στη φρίκη της Μικρασίας. Οι σκηνές των μαχών γυρίστηκαν επί τόπου με τα πρωτόγονα τεχνικά μέσα της εποχής και μεγάλο ηρωισμό από τους Αδελφούς Γαζιάδη, τον Χεπ και τον Γ. Προκοπίου.

Ήδη τότε ο παγκόσμιος κινηματογράφος είχε δημιουργήσει τα μεγάλα αριστουργήματα των Μελιές, Ζεκά, Λίντερ, Φεγιάντ, της Αγγλικής σχολής του Μπράιτον, του Σουηδού Σγιόστρομ, του Φινλανδού Στίλερ, του Ιταλού Παστρόνε. Στην Αμερική θριάμβευαν οι Πόρτερ, Γκριφιθ, Γινς, Σένετ, Τσάπλιν. Ακολούθησαν οι Λιούμπιτς, Γκας, Λανγκ, Ντελύκ, Ντράγιερ, Βήνε, με το περίφημό του "Έργαστήρι του δόκτορα Καλιγκάρου" το 1920. Μέχρι τότε όμως, η Ελλάδα δεν είχε βάλει ούτε λιθαράκι σχεδόν στην 7η Τέχνη. Ο οπερατέρ

Προκοπίου τράβηξε περίπου 14.000 μέτρα ντοκυμανταίρ της εποχής που χρησιμοποιήθηκε σ' τις μετέπειτα ιστορικές ελληνικές ταινίες. Στη συνέχεια το Υπουργείο Εξωτερικών αναθέτει στον Γαζιάδη το γύρισμα επίκαιρης επικής ταινίας προβολής των ηρωικών κατορθωμάτων του στρατού. Ο κινηματογράφος γύρισε σχεδόν 2.000 μ. φιλμ με τίτλο "Το ελληνικό θαύμα" και με Ρώσους πρωταγωνιστές - όμως το έργο δεν έφτασε ποτέ στην ελπιζόμενη κορύφωσή του που θα ήταν η ποθητή κατάληψη της Άγκυρας. Ακολούθησε η πικρή ήττα της Μικρασίας. Πάρ' όλα αυτά είχε δρομολογηθεί η πρώτη πραγματική νίκη του ελληνικού σινεμά!

όλες
μας.

Εμφανίζεται ο Μαδράς

Στη δεκαετία του 1920 και παρ' όλα τα χάγια της Ελλάδας μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, άρχισαν να αυθίζουν δειλά κάποιες κινηματογραφικές επιτυχίες ιδίως χάρη στο ταλέντο δύο κωμικών του Βιλάρ και του Μιχαήλ Μιχαήλ του Μιχαήλ. Ο Βιλάρ, γνωστός ηθοποιός του μουσικού θεάτρου, ανέλαβε με παραγγελία του Βρατσάνου να σκηνοθετήσει τον εαυτό του στο "Ο Βιλάρ στα γυναικεία λουτρά του Φαλήρου", όμως το έργο δεν έβγαλε ούτε τα έξοδά του. Διεσώθησαν πάντως λίγες σκηνές του που αποδεικνύουν την αξία του κωμικού. Την ίδια επίσης κακοτυχία είχε και η "Τσιγγάνα των Αθηνών" που γύρισε ένας γραφικός τύπος, ο Αχιλλέας Μαδράς, που είχε γυρίσει πριν και ένα ζουρνάλ, το "Πρόσφυγες του πολέμου". Όσο για τον Μιχαήλ που προηγουμένως υπήρξε γνωστός ηθοποιός του θεάτρου, αλλά ονειροπόλος και ερωτόληπτος, φαίνεται ότι υπό άλλες συνθήκες ίσως θα έκανε αξιόλογη καριέρα στο πανί. Ο Μιχαήλ, μαζί με έναν άλλο γραφικό τύπο, τον τενόρο Λυκούργο Κλαπαθοθάκη, που τον σκηνοθετούσε, και με οπερατέρ τον Ζόζεφ Χελ γύρισε τις ταινίες "Ο Μιχαήλ δεν έχει φιλά", "Το όνειρο του Μιχαήλ", "Ο Έρωσ του Μιχαήλ και της Κοντσέτας" και, το πραγματικό του όνειρο που δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ, "Ο Γάμος του Μιχαήλ και της Κοντσέτας". Διότι, ο δύσμοιρος αυτός κωμικός ήταν βαθιά ερωτευμένος με την Κοντσέτα, γνωστή τότε συμπρέτα της επιθεώρησης, όμορφη και άκαρδη για τον Μιχαήλ τουλάχιστον. Ο Μιχαήλ στη συνέχεια εγκατέλειψε την καριέρα του και αργότερα πέθανε πάμπτωχος στην Κατοχή. Ο Βρατσάνος εξακολούθησε να δίνει μάχες για τον κινηματογράφο. Ζήτησε τη βοήθεια των τότε κεφαλαιούχων Μερκούρη, Πεσμαζόγλου κ.ά. όμως οι εκκλήσεις του έπεσαν στο κενό. Ανέλαβε να γυρίσει μόνος του το 1925 το πρώτο καθαρά ελληνικό μελό "Της μοίρας τ' αποπαιδί". Αυτή όμως η ηρωική απόφασή του του βούλιαξε οικονομικά κι ο Βρατσάνος δεν επανέλαβε έκτοτε το πείραμα. Άλλοι παραγωγοί υπήρξαν οι Άφοι Γαζιάδη (Dag Film), που μετά το "Ελληνικό θαύμα" γυρνούν το 1924 ένα ντοκυμανταίρ για τα εργοστάσια του Πειραιά και το

1927 κινηματογραφούν τις Δελφικές Γιορτές του Άγγελου και της Εύας Σικελιανού, διασώζοντας έτσι για μας την ανάμνηση του μεγάλου ποιητή και της πρώτης γυναίκας του με τις αρχαιοπρεπείς στολές τους. Η Dag Film έκανε σημαντικές παραγωγές μετά το 1928. Προηγουμένως είχαν ιδρυθεί κι άλλες εταιρείες: Intexfilm Co., Μακρής, Ακρόπολις κ.λπ. που δεν κατάφεραν όμως τίποτα.

"Διαφθορά ηθών..."

Η ομιλούσα ταινία άνοιξε νέους ορίζοντες για τον κινηματογράφο, οι πρώτες όμως σχετικές προβολές στην Αθήνα δεν βρήκαν μόνο θαυμαστές. Π.χ. ο εξάριτος ιστορικός του θεάτρου Γιάννης Σιδέρης προτιμούσε τον βωβό από τον ομιλούντα λόγω της ξηνογλωσσίας του δεύτερου και της έλλειψης πιστού ήχου φωνής και μουσικής και ύμνησε μόνο τα ζουρνάλ και τα μίκι - μάους ό,τι δηλαδή ουδεμία σχέση είχε με το θέατρο. Αποκάλεσε το σινεμά "κακή απομίμηση του θεάτρου που ξεγελά τον κόσμο με την υπεροχή της μηχανής... που κάνει το κοινό να παραμελεί το ζωντανό θέαμα του θεάτρου και το αποβλακώνει" τονίζοντας πάντως την ανάγκη ανανέωσης του ίδιου του θεάτρου με "ένα ξανάνιωμα που θα του επιτρέψει μεταβάλλει τις σάλες τις βαριοστολισμένες που θίγουν με την ύπαρξή τους την ανθρωπινή νοημοσύνη σε ναούς τέχνης, χαράς και προόδου" ("Μουσικά Χρονικά", 11/1930). Αντιθέτως, πολύ αργότερα, ο Οδ.

να

Ελύτης στα "Νέα Γράμματα" ύμνησε τις χάρες του σινεμά που "είχε τη δυνατότητα να εκφράζει πλούσια, συνθετικά και πολύτροπα την κάθε εποχή". Δεν έλειψαν φυσικά και οι ξένοι και Έλληνες επικριτές του είδους, αποκαλώντας την 7η τέχνη διαφθορέα των ηθών, πρόξενο εγκληματικότητας της νεολαίας, καταστροφέα της ηθικής τάξης και άλλα παρόμοια. Φυσικά, οι περισσότεροι ξένοι ήρωες των πρώτων έργων στην Αθήνα Αρσέν Λουπέν, Φαντομάδες, Φοκαμβόλ κ.λπ. που γέμιζαν τους λαϊκούς κινηματογράφους της εποχής, επιδρούσαν αφάνταστα στη φαντασία των νέων που συχνά δεν ήταν παρά φτωχόπαιδα 12-18 ετών που έκαναν σκασιαρχείο ή λουστράκια που χωνόντουσαν στις σάλες με

τις οικονομίες τους και θαύμαζαν "τας συμμορίας, τους διαρρήκτας κ.ά. εγκληματικά στοιχεία της κοινωνίας" όπως αναφέρει ο τότε διάσημος Κουτσουμάρας (Α/τής της Ασφάλειας Αθηνών) σε άρθρο του στο περιοδικό "Παιδί" (12/1933).

Ο ελληνικός κινηματογράφος τελικά άρχισε να στέκεται στα πόδια του το 1928 και μέχρι το 1932 που επικρατούσε κάποια

καλοκαιρία στα οικονομικά της χώρας, έγινε μια αξιοσημείωτη σε όγκο παραγωγή, που είχε όμως ως αποτέλεσμα να πέσει εισπρακτικός χειμώνας στο θέατρο. Εβδομήντα μία κινηματογραφικές αίθουσες λειτουργούσαν τότε στην Ελλάδα (13 στην Αθήνα, 6 στον Πειραιά, 7 στη Θεσσαλονίκη, 5 στην Καβάλα, 4 στο Βόλο, 3 στα Χανιά, από 2 στο Ηράκλειο, Κόρινθο, Καλαμάτα, Λαμία, Μυτιλήνη, Ξάνθη, Πάτρα και από μία στο Αγρίνιο, Αργοστόλι, Αμαλιάδα, Δράμα, Έδεσσα, Γιάννενα, Κομοτηνή, Πρέβεζα, Πύργο, Σύρο, Σάμο, Τρίκαλα, Τύρναβο και Χίο) που ανέβαζαν, κατά πλειοψηφία φυσικά, ξένες ταινίες αλλά και τις πρώτες φαρσοκωμωδίες, μελό και έργα φουστανέλας. Στα έργα αυτά πρωταγωνιστούσαν μεγάλα ονόματα του θεάτρου όπως οι Βεάκης, Μουσούρης, Παπάς, Πρινέας, Δενδραμής, Κυριακός, Νέζερ, Μαρίκος, Φυρστ, Κοκκίνης, Περδίκης, Μιράντα Μυράτ, Ελ. Παπαδάκη, Κοτοπούλη, Κατσέλη, Μαρίκου, Μπενάκη, Αρσένη, Λαζαρίδου κ.ά. Ως πρώτη πετυχημένη ταινία θεωρείται το δραματικό ειδύλλιο "Έρωσ και κύματα" των Αδελφών Γαζιάδη, σε σενάριο του ποιητή Λ. Αστέρη, σκηνοθεσία Δημ. Γαζιάδη (που υπήρξε και οπερατέρ του Λιούμπιτς) και φωτογραφία του Μιχ. Γαζιάδη που γυρίστηκε στην Αθήνα και σε νησιά του Αιγαίου, και συνεχίστηκε το 1929 με την "Αστέρω" (ποιμενικό δράμα) σε σενάριο του Νιρβάνα που διασκεύασε την ξένη "Φαμόνα". Πρωταγωνίστησαν ο Κ. Μουσούρης και η Αλίκη Θεοδορίδου. Η Dag Film έβγαλε μετά το "Λιμάνι των δακρύων" σε σενάριο του Ορ. Λάσκου. Η ταινία άρεσε πολύ και παίχτηκε και στο εξωτερικό. Το φιλμ συνετέλεσε στη δεύτερη συνεργασία Γαζιάδη - Νιρβάνα "Η μπόρα" (1930) με θέμα το δράμα των στρατιωτών που επέστρεφαν μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, όπου πρωταγωνιστούσαν οι έξοχοι ηθοποιοί Χριστοφορίδης και Φυρστ. Ο Γαζιάδης πρόσθεσε στην "Μπόρα" και μέρος του ζουρνάλ που τράβηξε ακολουθώντας τον ελληνικό στρατό στη Μικρασία. Ήδη τότε ο ομιλών ήταν πραγματικότητα από χρόνια πριν, και η "Αστέρω" της Dag Film υπήρξετο πρώτο ελληνικό μιούζικαλ με επένδυση του φιλμ από ποιμενικά τραγούδια, τα οποία όμως μεταδίδονταν στη διάρκεια των προβολών από δίσκους γραμμοφώνου. Κατά τα άλλα η "Αστέρω" ήταν βουβή! Το ίδιο συνέβη και με τους "Απάχηδες των Αθηνών", την όμορφη οπερέτα των Χατζηαποστόλου - Πρινέα που προβλήθηκε το 1930 από τους Αφούς Γαζιάδη ως βουβή ταινία με μουσική υπόκρουση γραμμοφώνου. Η πρωτοπόρα αυτή Dag Film γύρισε άλλα δύο έργα, το "Φίλησέ με Μαρίτσα" (1930) σε σενάριο Μπόγρη και το "Έξω φτώχεια" (1932) πάλι με δίσκους γραμμοφώνου που απέτυχαν εμπορικά και η εταιρεία από τότε διαλύθηκε.

Ο παλιός ελληνικός κινηματογράφος

Η ζώνη του παλαιού ελληνικού κινηματογράφου στην οποία αναφερόμαστε είναι αυτή από τα μέσα της δεκαετίας του '50 ως τις αρχές της δεκαετίας του '70 (Κολοβός, 2000) Αξίζει να σημειωθεί πως η επιρροή του κινηματογράφου την εποχή εκείνη ήταν πολύ μεγάλη. Αυτό εξηγείται αφενός από τα δεδομένα της

εποχής εκείνης αφετέρου από την ίδια του τη φύση. Τη δεκαετία του '50 και του '60 ο αναλφραβητισμός ήταν σε πολύ υψηλά επίπεδα, τουλάχιστον ως τη μεταρρύθμιση του Γ. Παπαυδρέου το 1964, οπότε και το σκηνικό αλλάζει (Μπουζάκης , 1999 & Πιαζίου , 1999) Οι εφημερίδες δεν είχαν το κοινό το αναγνωστικό που έχουν σήμερα, έτσι ο κόσμος επηρεάζεται από το ραδιόφωνο και τον κινηματογράφο. Επιπλέον, η ίδια η μεγάλη οθόνη λειτουργούσε αφοπλιστικά ως προς το μέγεθος κάθε ήρωα και γεγονότος που πρόβαλλε (Θεοτοκάς , 1957 στο Αραμπατζής , 1991) Τη δεκαετία του '60, επίσης, στήθηκε μια ολόκληρη βιομηχανία, χολιγουντιανών προδιαγραφών, γύρω από τον ελληνικό κινηματογράφο, που πολλαπλασίασε την επίδρασή του στη ζωή των ανθρώπων. Είναι η εποχή της μεγάλης ακμής του: τα εισιτήρια που κόβονται τα χρόνια εκείνα είναι πολλαπλάσια του πληθυσμού της Ελλάδας ενώ και οι αίθουσες αυξήθηκαν (περίπου 1100 αίθουσες λειτουργούσαν το 1967 έναντι 450 σήμερα) (Γασπαρινάτος , 2000 & Σολδάτος , χ.ε.). Όλος αυτός ο οργανισμός κινηματογραφικής παραγωγής είχε σαν συνέπεια κάθε πτυχή της ζωής να βρίσκει ανάκλαση σε κάποια ταινία. Έτσι οι ελληνικές ταινίες της εποχής εκείνης καταμαρτυρούν πολλά γεγονότα ενταγμένα σε ιστορικά πλαίσια και, επί τω συγκεκριμένω, μεταφέρουν στοιχεία από τη σχολική πραγματικότητα, όπως η θέση της σωματικής ποινής, ο ρόλος του δασκάλου κ.α., που καθορίζονται από το ιστορικό συγκείμενο της εποχής. Οι ελληνικές ταινίες εκείνης της εποχής εξακολουθούν να είναι δημοφιλείς και σήμερα, και στο παιδικό και εφηβικό κόσμο και εξακολουθούν να προβάλλουν πρότυπα συμπεριφοράς με σημαντική επίδραση, όπως και σχετικές έρευνες δείχνουν.

Ομάδα εργασίας:

Ανδριανοπούλου Μαρία

Γεωργακοπούλου Κωνσταντίνα

Καλογεροπούλου Βιβή

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ήταν 16 Μαΐου 1929 όταν έλαβε χώρα η πρώτη απονομή βραβείων Όσκαρ στην ιστορία του Κινηματογράφου. Στην αίθουσα δεξιώσεων του ξενοδοχείου Φούζβελτ στο Χόλυγουντ 270 άνθρωποι παρακολούθησαν αυτή την πρώτη τελετή. Για αρκετά χρόνια η συγκεκριμένη εκδήλωση ήταν μία ακόμη βαρετή δεξίωση, όπου μαζεύονταν κινηματογραφόφιλοι. Η απονομή άρχισε να μεταδίδεται τηλεοπτικά το 1953 και άλλαξε αρκετές φορές στέγη, για να καταλήξει εδώ και 5 χρόνια στο KOODAK Theatre του Χόλυγουντ. Με τον καιρό άρχισαν να προστίθενται ολοένα και περισσότερα ειδικά βραβεία (π.χ. ειδικών εφέ), πέρα από τα αρχικά (καλύτερης ταινίας, καλύτερου ηθοποιού κ.τ.λ.).

Η Ακαδημία Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών (Academy of Motion Picture Arts and Sciences) είναι μια τιμητική, επαγγελματική οργάνωση αρμόδια για την κατανομή των βραβείων, η οποία αποτελείται από 6.000 καλλιτέχνες και «εργάτες» του κινηματογράφου. Στόχος της είναι η προώθηση του τομέα του Κινηματογράφου στο σύνολό του, ως τέχνης, ως επιστήμης, ως πρακτικής, ως τεχνολογίας.

Το χρυσό αγαλματάκι

Ζυγίζει κάτι λιγότερο από 4 κιλά, έχει ύψος περίπου 35 εκατοστά και είναι δημιούργημα του καλλιτεχνικού διευθυντή της MGM (Metro Goldwyn Mayer). Πρόκειται για έναν ιππότη που κρατά ένα σπαθί, για να φέρει εις πέρας τη σταυροφορία προάσπισης της τέχνης του Κινηματογράφου. Ο ιππότης στέκεται πάνω σε πέντε καρούλια από φιλμ που συμβολίζουν τις πέντε κατηγορίες ανθρώπων που η Ακαδημία έχει υπό την σκέπη της. Ο λόγος γίνεται για τους ηθοποιούς, τους σκηνοθέτες, τους σεναριογράφους, τους παραγωγούς και τους τεχνικούς.

Όσο για την προέλευση της ονομασίας <<Όσκαρ>> πρόκειται για μια μάλλον αστεία ιστορία. Μία υπάλληλος στη βιβλιοθήκη της Ακαδημίας και μέλλουσα σκηνοθέτης, η Margaret Herrick υποστήριξε το 1934 πως το αγαλματάκι έμοιαζε πολύ στο θείο της, τον Όσκαρ. Στην τελετή απονομής του 1934 το όνομα «Όσκαρ» χρησιμοποιήθηκε από κάποιον κριτικό κινηματογράφου μέχρι που το 1939 το ενστερνίστηκε και η ίδια η Ακαδημία. Έτσι, εδώ και περίπου 70 χρόνια γίνεται λόγος για τα Όσκαρ.

Για να μπορεί μια ταινία να είναι υποψήφια για Όσκαρ πρέπει να έχει διάρκεια τουλάχιστον 40 λεπτά, να κυκλοφορήσει εμπορικά και να προβληθεί σε φιλμ 35mm ή 70mm σε κάποιο σινεμά του Λος Άντζελες για επτά συνεχόμενες ημέρες κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους για το οποίο απονέμονται τα βραβεία. Κυκλοφορία της ταινίας σε βίντεο ή προβολή της στην τηλεόραση πριν από την κινηματογραφική της πρεμιέρα σημαίνει αυτόματα αποκλεισμό από τα Όσκαρ.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

- Καλύτερη ταινία
- Α' γυναικείος ρόλος
- Α' αντρικός ρόλος
- Β' γυναικείος ρόλος
- Β' αντρικός ρόλος
- Καλύτερη σκηνοθεσία
- Καλύτερο πρωτότυπο σενάριο
- Καλύτερο διασκευασμένο σενάριο
 - Καλύτερα σκηνικά
 - Καλύτερο μοντάζ
- Καλύτερη μουσική επένδυση
 - Καλύτερος ήχος
 - Καλύτερα ηχητικά εφε
 - Καλύτερα οπτικά εφε
 - Καλύτερο ντοκιμαντέρ
- Καλύτερο ντοκιμαντέρ μικρού μήκους
- Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων
 - Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων μικρού μήκους
 - Καλύτερη ξενόγλωσση ταινία
 - Καλύτερη φωτογραφία

- Καλύτερα κοστούμια
- Καλύτερο μακιγιάζ
- Καλύτερο πρωτότυπο τραγούδι

Νικητές των βραβείων Όσκαρ ανά δεκαετία

Δεκαετία του 1920

- 1927/1928 - Τσάρλι Τσάπλιν - Για την ταινία Το Τσίρκο. Αρχικά προτάθηκε για Όσκαρ α' ανδρικού ρόλου και σκηνοθεσίας, ωστόσο η Ακαδημία τον έθεσε εκτός συναγωνισμού ώστε να λάβει το ειδικό βραβείο.
- 1927/1928 - Warner Bros. - Για την παραγωγή της ταινίας Ο Τραγουδιστής της Τζαζ (The Jazz Singer, 1927).

Δεκαετία του 1930

- 1930/1931 - Κανείς. Τα βραβεία δόθηκαν στον Τόμας Έντισον και τον Τζορτζ Ίστμαν
- 1931/1932 - Ουώλτ Ντίσνεϋ - Για τη δημιουργία του Μίκυ Μάους.
 - 1934 - Σίρλεϊ Τεμπλ
 - 1935 - Ντέιβιντ Γκρίφιθ
 - 1936 - March of Time
- 1936 - Γ. Χάουαρντ Γκριν, Χάρολντ Ρόσον- Για την έγχρωμη κινηματογράφηση της ταινίας Ο Κήπος του Αλλάχ
- 1937 - Μακ Σένετ- Για τη συνεισφορά του στην τεχνική της κωμωδίας.
- 1937 - Γ. Χάουαρντ Γκριν- Για την έγχρωμη φωτογραφία στην ταινία "Ένα αστέρι γεννιέται".
 - 1938 - Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης Κινηματογραφικό Αρχείο.
- 1938 - Έντυκαρ Μπέργκεν- Για την εκπληκτική δημιουργία του κωμικού ήρωα, Τσάρλι Μακ Κάρθι (ξύλινο άγαλμα).
- 1939 - Άρθουρ Μπολ- Για τις εκπληκτικές του συνεισφορές στην έγχρωμη κινηματογράφηση.
 - 1939 - Χάρι Γουόρνερ- Σε αναγνώριση των υπηρεσιών του για την πατρίδα του στην παραγωγή ταινιών ιστορικού περιεχομένου, με αναφορές στον αγώνα για την ελευθερία των Αμερικανών.
 - 1938 - Ουώλτ Ντίσνεϋ - Για την ταινία, που γοήτευσε εκατομμύρια ανθρώπων και εισήγαγε ένα νέο είδος ταινιών.
- 1938 - Γκόρντον Τζένινγκς (ειδικά εφέ), Τζαν Ντόμελα (βοηθητικά ειδικά εφέ), Ντεβερέ Τζένινγκς (βοηθητικά ειδικά εφέ), Έρμιν Ρόμπερτς (βοηθητικά ειδικά εφέ), Άρτ Σμιθ (βοηθητικά ειδικά εφέ), Φαρκλιότ Έντουαρτ (διαφάνειες), Λόγιαλ Γκριγκς (βοηθητικές διαφάνειες), Λόρεν Ράιντερ (ηχητικά εφέ), Χάρι Μιλς (βοηθητικά ηχητικά εφέ), Λουίς Μέξενκοπ (βοηθητικά ηχητικά εφέ), Τουόλτερ Όμπερστ (βοηθητικά

- ηχητικά εφέ) - Για τα φωτογραφικά και ηχητικά εφέ στην ταινία *Sprawn of the North*.
- 1938 - Όλιβερ Μαρς, Άλεν Νταβέι - Για την έγχρωμη κινηματογράφηση της παραγωγής της [MGM Sweethearts](#).
 - 1939 - [Τζιν Χέροχολτ](#) (πρόεδρος), [Ράλφ Μόργκαν](#) (πρόεδρος της εκτελεστικής επιτροπής), [Ράλφ Μπλοκ](#) (πρώτος αντιπρόεδρος), [Κόραυντ Νάγκελ](#); [Motion Picture Relief Fund](#) - Αναγνώριση των σημαντικών υπηρεσιών στη βιομηχανία κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους του *Motion Picture Relief Fund* και της προοδευτικής ηγεσίας του (πλακέτα).
 - 1939 - [Τεκνικολόρ](#) - Για την συνεισφορά της εταιρείας στην επιτυχή παραγωγή ταινιών με το χαρακτηριστικό σύστημα των τριών χρωμάτων.
 - 1939 - [Ντάγκλας Φαίρμπανκς](#) - Αναγνωρίζοντας τη μοναδική και σημαντική συμβολή του Ντάγκλας Φαίρμπανκς, πρώτου Προέδρου της [Ακαδημίας](#), στη διεθνή ανάπτυξη της κινηματογραφίας (Αναμνηστικό Βραβείο).
 - 1939 - [Γουίλιαμ Κάμερον Μένζις](#) - Για το σημαντικό επίτευγμα της χρήσης του χρώματος για αύξηση της δραματικότητας στην παραγωγή της ταινίας [Όσα παίρνει ο Άνεμος](#) (πλακέτα).

Δεκαετία του 1940

- 1940 - [Μπομπ Χόουπ](#) - Σε αναγνώριση των ανιδιοτελών υπηρεσιών του στη βιομηχανία κινηματογραφίας (ειδική ασημένια πλακέτα).
- 1940 - [Νέιθαν Λέβινσον](#) - Για τη σημαντική υπηρεσία του στη βιομηχανία και το στρατό κατά τη διάρκεια των προηγούμενων εννέα ετών, η οποία έκανε πιθανή την παρούσα αποδοτική κινητοποίηση των εγκαταστάσεων βιομηχανίας ταινιών για την παραγωγή των ταινιών κατάρτισης στρατού.
 - 1941 - [Ουώλτ Ντίσνεϋ](#), [William E. Garity](#), [J. N. A. Hawkins](#), [RCA Manufacturing Co.](#) - Για τη σημαντική συμβολή τους στην πρόοδο της χρήσης του ήχου στον κινηματογράφο με την παραγωγή [Fantasia](#) (πιστοποιητικό).
 - 1941 - [Λέοπολντ Στοκόφσκι](#) (και οι συνεταίροι του) - Για το μοναδικό επίτευγμά τους στη δημιουργία μιας νέας μορφής απεικονισμένης μουσικής στην παραγωγή [Φαντασία](#) του [Ουώλτ Ντίσνεϋ](#), διευρύνοντας με αυτόν τον τρόπο το πεδίο της κινηματογραφίας ως ψυχαγωγία και ως μορφή τέχνης (πιστοποιητικό).
 - 1941 - [Σκοτ Ρέι](#) - Για το εξαιρετικό επίτευγμά του στην παραγωγή της ταινίας [Κυκάν](#), συμπεριλαμβανομένης της φωτογραφίας της ταινίας κάμερα 16 χιλιοστών υπό τις δυσκολότερες και επικίνδυνες συνθήκες (πιστοποιητικό).
 - 1941 - Υπουργείο Πληροφοριών του Ηνωμένου Βασιλείου- [Target for Tonight](#) - Για τη ζωηρή και δραματική παρουσίασή του ηρωισμού της [Βρετανικής Βασιλικής Αεροπορίας](#) στο ντοκιμαντέρ (πιστοποιητικό).

- 1942 - Στούντιο των [MGM](#) - Για το επίτευγμά του στην παρουσίαση του αμερικανικού τρόπου ζωής στην παραγωγή της σειράς ταινιών *Andy Hardy* (πιστοποιητικό).
- 1942 - [Σαρλ Μπουαγιέ](#) - Για το προοδευτικό πολιτιστικό επίτευγμά του στην καθιέρωση του γαλλικού ερευνητικού ιδρύματος στο [Λος Άντζελες](#) ως πηγή αναφοράς (πιστοποιητικό).
- 1942 - [Νόελ Κάουαρντ](#) - *In Which We Serve* - Για το σημαντικό επίτευγμα παραγωγής του στην ταινία "In Which We Serve" (πιστοποιητικό).
 - 1943 - [Τζορτζ Πάλ](#) - Για την ανάπτυξη των νέων μεθόδων και των τεχνικών στην παραγωγή των σύντομων θεμάτων γνωστών ως *Puppetoons* (πλακέτα).
 - 1944 - [Μπομπ Χόουπ](#) - Για τις πολλές υπηρεσίες του στην ακαδημία (Ιδιότητα επίτιμου μέλους).
 - 1945 - [Ντάνιελ Τζ. Μπλούμπεργκ](#), *Republic Studio, Republic Sound Department* - Για τη δημιουργία ενός εξαιρετικού μουσικού *scoring auditorium* που παρέχει επιθυμητές συνθήκες ήχου και συνδυάζει όλα τα στοιχεία από ακουστικής πλευράς και από πλευράς μηχανικής επεξεργασίας του ήχου (πιστοποιητικό).
 - 1945 - *Walter Wanger* - Για τα έξι έτη υπηρεσίας του ως Πρόεδρος της Αμερικανικής Ακαδημίας Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών (ειδική πλακέτα).
 - 1945 - Φρανκ Φος, Μέρβιν Λε Ρόι- [The House I Live In](#) - για το σύντομο έργο, που επιμελήθηκαν οι δύο βραβευθέντες, σε σκηνοθεσία του Λε Ρόι και σε σενάριο του *Albert Maltz*, ενώ στο τραγούδι "The House I Live In" τη μουσική έγραψε ο [Ερλ Ρόμπινσον](#), τους στίχους ο [Λιούις Άλαν](#) και πρωταγωνίστησε ο [Φρανκ Σινάτρα](#)- κυκλοφόρησε από την εταιρεία *RKO Radio Pictures*.
 - 1946 - [Ερνστ Λιούμπιτς](#) - Για την ξεχωριστή συνεισφορά του στο χώρο της έβδομης τέχνης (πιστοποιητικό).
 - 1946 - [Χάρολντ Ράσελ](#) - Για την ελπίδα και το κουράγιο που εμφύσησε στους βετεράνους συναδέλφους του στην ταινία [Τα καλύτερα χρόνια της ζωής μας](#).
 - 1946 - [Λόρενς Ολίβιε](#) - *Ερρίκος Ε'* - Για την εξαιρετική του ερμηνεία ως ηθοποιός και τη δουλειά του ως παραγωγός και σκηνοθέτης, επειδή μετέφερε την ιστορία του Βασιλιά Ερρίκου του Πέμπτου στην μεγάλη οθόνη.
 - 1947 - [Γουίλιαμ Σέλιγκ](#), [Άλμπερτ Σμιθ](#), [Τόμας Άρματ](#), [Τζορτζ Σπουρ](#) - Κάποιοι από τους λίγους πρωτοπόρους, των οποίων η πίστη σε ένα μέσο και η συνεισφορά τους στην ανάπτυξή του, άνοιξε το δρόμο και συνετέλεσε στην πρόοδο της κινηματογραφίας, σε όλη τη διάρκεια του βίου τους, από την ασημότητα στην παγκόσμια αποδοχή.
 - 1947 - *Bill and Co* - Για το πάντρεμα της καλλιτεχνίας με την υπομονή που είχε αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα μυθιστόρημα και να

χρησιμοποιηθεί ως μέσο για την φυγαγωγία στο χώρο του
κινηματογράφου(πλακέτα).

- 1947 - [Λούστρο Παπουτσιών](#) (Sciuscià) - Ιταλία. Για την υψηλή της ποιότητα, η ιταλική αυτή ταινία απέδειξε ότι το δημιουργικό πνεύμα μπορεί να υπερνικήσει την εχθρότητα.
- 1948 - [Τζέιμς Μπάσκετ](#)- Για τη δημιουργία του χαρακτήρα του Θείου Φέμους, φίλου και παραμυθά των παιδιών του κόσμου, στην ταινία του [Ουώλτ Ντίσνεϊ](#) Το Τραγούδι του Νότου.
- 1948 - [Σιντ Γκράουμαν](#) - Μεγάλος άνθρωπος του θεάματος, ο οποίος ύψωσε τον πήχη της έκθεσης των κινηματογραφικών ταινιών.
- 1948 - [Άντολφ Ζούκορ](#) - Άνθρωπος που ονομάστηκε ο "πατέρας" των ταινιών feature στην Αμερική, για τα 40 χρόνια προσφοράς του.
- 1948 - [Τουόλτερ Τουάνγκερ](#) - Για τις ξεχωριστές του υπηρεσίες στον κινηματογραφικό χώρο με την παραγωγή (1948) της ταινίας Ιωάννα της Λωραίνης.
- 1948 - Monsieur Vincent - Γαλλική ταινία, ψηφίστηκε από την Ακαδημία ως η πιο εξαιρετική ξενόγλωσση ταινία που κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ το 1948.
- 1949 - [Φρεντ Αστέρ](#) - Για τη μοναδική καλλιτεχνία του και τη συνεισφορά του στις τεχνικές των ταινιών μιούζικαλ.
- 1949 - [Σέσιλ Μπι Ντε Μιλ](#) - Πρωτοπόρος του σινεμά επί 37 έτη στο χώρο του θεάματος.
- 1949 - [Τζιν Χέρσολτ](#)- Για τις ξεχωριστές του υπηρεσίες στο χώρο της κινηματογραφικής βιομηχανίας.
- 1949 - Κλέφτες Ποδοσφαιρών (Ladri di biciclette) - Ιταλία. Ψηφίστηκε από την Ακαδημία ως η καλύτερη ξενόγλωσση ταινία που κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ μέσα στο 1949.

Δεκαετία του 1950

- 1950 - [Λούις Μάγιερ](#) - Για τις ξεχωριστές του υπηρεσίες στο χώρο της κινηματογραφικής βιομηχανίας.
- 1950 - [Τζορτζ Μέρφι](#) - Για τις υπηρεσίες του στην προσαρμογή των κινηματογραφικών ταινιών στις ανάγκες της χώρας.
- 1950 - *Au-delà des grilles* - Γαλλία/Ιταλία. Ψηφίστηκε από την Ακαδημία ως η καλύτερη ξενόγλωσση ταινία που κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ μέσα στο 1950.
 - 1951 - [Τζιν Κέλι](#) - Για το πολύπλευρο ταλέντο του ως ηθοποιός, τραγουδιστής, σκηνοθέτης και χορευτής και ιδιαίτερα για τις καταπληκτικές χορογραφίες του στον κινηματογράφο.
- 1951 - Φασομόν -Ιαπωνία. Ψηφίστηκε από την Ακαδημία ως η καλύτερη ξενόγλωσση ταινία που κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ μέσα στο 1950.
- 1952 - [Μέριαν Κούπερ](#) - Για τις πολλές του κατονομασίες και τη συνεισφορά του στο χώρο της κινηματογραφίας.

- 1952 - [Μπομπ Χόουπ](#) - Για τη συνεισφορά του στο γέλιο του παγκόσμιου κοινού, στην κινηματογραφική βιομηχανία και για την αφοσίωσή του στις αμερικανικές αρχές.
 - 1954 - [Χάρολντ Λόιντ](#) - Έξοχος κωμικός και καλός πολίτης.
- 1954 - [Τζορτζ Άλφρεντ Μίσελ](#) - Για το σχεδιασμό και την ανάπτυξη της κάμερας που φέρει το όνομά του και για τη συνεχή και κυρίαρχη παρουσία του στο χώρο της κινηματογραφίας.
- 1954 - [Τζόζεφ Σενκ](#) - Για τη μακρόχρονη και ξεχωριστή υπηρεσία του στο χώρο της κινηματογραφικής βιομηχανίας.
 - 1954 - *Jeux interdits* - Γαλλία. Καλύτερη ξενόγλωσση ταινία που κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ στη διάρκεια του 1952.
 - 1953 - [20th Century-Fox](#) Κινηματογραφικός Οργανισμός. - Σε αναγνώριση της φαντασίας τους και για την εισαγωγή της επαναστατικής τεχνικής του [σινεμασκόπ](#).
- 1953 - [Μπελ και Χάουελ](#) - Για τα πρωτοποριακά και βασικά επιτεύγματα στον τομέα της προαγωγής του κινηματογράφου.
 - 1953 - [Τζόζεφ Μπριν](#) - Για την ευσυνειδησία, τον προοδευτικό του χαρακτήρα και την σωστή εφαρμογή του Κώδικα για τους Παραγωγούς Κινηματογράφου.
 - 1953 - [Πιτ Σμιθ](#) - Για τις ευφρείς και καυστικές παρατηρήσεις του στη σειρά του "Pete Smith Specialties".
- 1954 - *Bausch & Lomb Optical Co.* - Για τη συμβολή τους στην προώθηση της κινηματογραφικής βιομηχανίας.
 - 1954 - [Γκρέτα Γκάρμπο](#) - Για τις αξέχαστες ερμηνείες της στην οθόνη.
 - 1954 - [Ντάνι Κέι](#) - Για το μοναδικό του ταλέντο, για τις υπηρεσίες του στην Ακαδημία, στην κινηματογραφική βιομηχανία και στον αμερικανικό λαό..
 - 1954 - [Κεμπ Νίβερ](#) - Για την ανάπτυξη της μεθόδου *Renovare*, η οποία κατέστησε εφικτή τη διάσωση του Αρχείου Εφημερίδων της Βιβλιοθήκης του Κογκρέσου.
 - 1954 - [Τζον Γουάιτλι](#) - Για την εξαιρετική νεανική ερμηνεία στην ταινία *The Little Kidnappers*.
- 1954 - [Βίνσεντ Γουίντερ](#) - Για την εξαιρετική ερμηνεία του στην ταινία *The Little Kidnappers* (μικροσκοπικό αγαλματίδιο).
 - 1954 - *Jigokumon* - Ιαπωνία. Καλύτερη ξενόγλωσση ταινία που κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ στη διάρκεια του 1954.
- 1955 - *Samurai I: Miyamoto Musashi* – Ιαπωνία. Καλύτερη ξενόγλωσση ταινία που κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ στη διάρκεια του 1955.
- 1956 - [Έντι Κάντορ](#) - Για τις ξεχωριστές του υπηρεσίες στο χώρο της βιομηχανίας του κινηματογράφου.
 - 1957 - *Κοινότητα των Μηχανικών* του Κινηματογράφου και της Τηλεόρασης - Για τη συνεισφορά τους στο χώρο της προώθησης της βιομηχανίας κινηματογράφου.

- 1957 - [Μπρόντσο Μπίλι Άντερσον](#) - Πρωτοπόρος του κινηματογράφου, σε αναγνώριση της συνεισφοράς του στην ανάπτυξη των κινηματογραφικών ταινιών ως μέσου ψυχαγωγίας.
 - 1957 - [Τσαρλς Μπράκετ](#) - Για την εξαιρετική του υπηρεσία στην Ακαδημία.
- 1957 - [Μπ.Μπ. Καχάνε](#) - Για την εξαιρετική του υπηρεσία στο χώρο της κινηματογραφικής βιομηχανίας.
 - 1958 - [Μορίς Σεβαλιέ](#) - Για τη συνεισφορά του στον κόσμο της διασκέδασης για πάνω από μισό αιώνα.
 - 1958 - [Μπάστερ Κίτον](#) - Για τα μοναδικά ταλέντα του που έφεραν αθάνατες κωμωδίες στον κινηματογράφο.
- 1959 - [Λη ντε Φόρεστ](#) - Για τις πρωτοποριακές εφευρέσεις του που έφεραν τον ήχο στην ταινία.

Δεκαετία του 1960

- 1960 - [Γκάρι Κούπερ](#) - Για τις πολλές του αξιοσημείωτες αποδόσεις σαν ηθοποιός και τη διεθνή αναγνώριση που έχει κερδίσει ως άτομο για τη κινηματογραφική βιομηχανία.
- 1960 - [Στάνλεϋ Λώρελ](#) - Για την πρωτοποριακή του δημιουργική εργασία στον τομέα των κωμικών ταινιών.
 - 1961 - [Φρεντ Λ. Μέισλερ](#) - Για την τη σημαντική του υπηρεσία στην [Αμερικανική Ακαδημία Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών](#).
- 1961 - [Τζερόμ Ρόμπινς](#) - Για τα λαμπρά επιτεύγματά του στην τέχνη της χορογραφίας στον κινηματογράφο.
- 1961 - [Γουίλιαμ Λ. Χέντρικς](#) - Για τη σημαντική πατριωτική υπηρεσία του στη σύλληψη, το γράψιμο και την παραγωγή της ταινίας, *A Force in Readiness*, που τίμησε την Ακαδημία και την κινηματογραφία.
- 1964 - [Γουίλιαμ Τατλ](#) - Για το σημαντικό επίτευγμα στη δημιουργία της ταινίας *7 Faces of Dr. Lao*.
- 1965 - [Μπομπ Χόουπ](#) - Για τη μοναδική και διακεκριμένη υπηρεσία στη βιομηχανία μας και την Ακαδημία (χρυσό μετάλλιο).
- 1966 - [Γιακίμα Κανούτ](#) - Για τα επιτεύγματα ως άτομο ακροβατικής επίδειξης και για την ανάπτυξη των συσκευών ασφάλειας για να προστατεύσει τα άτομα ακροβατικής επίδειξης γενικώς.
- 1966 - [Γ. Φρανκ Φρίμαν](#) - Για την αουνηθιστη και σημαντική υπηρεσία στην Ακαδημία κατά τη διάρκεια των τριάντα ετών του στο Χόλιγουντ.
- 1967 - [Άρθουρ Φριντ](#) - Για τη διακεκριμένη υπηρεσία στην Ακαδημία.
- 1968 - [Όνα Ουάιτ](#) - Για το σημαντικό επίτευγμα χορογραφίας της στην ταινία *Oliver!*.
- 1968 - [Τζον Τσέμπερς](#) - Ο Πλανήτης των Πιθήκων - Για το σημαντικό επίτευγμα στη δημιουργία της ταινίας.
 - 1969 - [Κάρι Γκραντ](#) - Για τη μοναδική του τέχνη ως ηθοποιός.

Δεκαετία του 1970

- 1970 - [Λίλιαν Γκις](#) - Για την υπερθετική καλλιτεχνία και για τη διακεκριμένη συμβολή στην πρόοδο των κινηματογραφικών ταινιών.
 - 1970 - [Όρσον Γουέλς](#) - Για την υπερθετική καλλιτεχνία και μεταβλητότητα στη δημιουργία ταινιών.
- 1971 - [Τσάρλι Τσάπλιν](#) - Για την ανυπολόγιστη επίδραση που είχε στην παραγωγή των ταινιών, τη μορφή τέχνης αυτού του αιώνα. - (μεγαλύτερο σε διάρκεια χειροκρότημα και επευφημία στην ιστορία των βραβείων Όσκαρ)
 - 1972 - [Τσαρλς Σ. Μπόρεν](#) - Για τα 38 χρόνια ως ηγέτης των διαφωτισμένων σχέσεων εργασίας της βιομηχανίας και αρχιτέκτονας της πολιτικής μη-διάκρισης της. Με το σεβασμό και την αγάπη όλων που εργάζονται στον χώρο της κινηματογραφίας.
- 1972 - [Έντουαρντ Ρόμπινσον](#) - Ο οποίος επέτυχε το μεγαλείο ως ηθοποιός, προστάτης των τεχνών, και αφιερωμένος πολίτης... εν τέλει, ένας άνθρωπος της αναγέννησης. Από τους φίλους του της βιομηχανίας που αγαπά.
 - 1973 - [Αυρί Λαυγκλουά](#) - Για την αφοσίωσή του στην τέχνη της κινηματογραφικής ταινίας, τις σχετικές του ογκώδεις συνεισφορές στο παρελθόν και την απαρέγκλιτη πίστη του στο μέλλον της.
- 1973 - [Γκράουτσο Μαρξ](#) - Σε αναγνώριση της λαμπρής δημιουργικότητάς του και για τα επιτεύγματα των αδελφών Μαρξ στην τέχνη της κωμωδίας.
- 1974 - [Χάουαρντ Χοκς](#) - Ένας σημαντικός Αμερικανός παραγωγός ταινιών οι δημιουργικές προσπάθειες του οποίου κρατούν μια διακεκριμένη θέση στον παγκόσμιο κινηματογράφο.
- 1974 - [Ζαν Ρενουάρ](#) - Μια μεγαλοφυΐα που έχει κερδίσει τον παγκόσμιο θαυμασμό με επιείκεια του, την ευθύνη και αφοσίωση στους τομείς της βουβής ταινίας, της ταινίας ήχου, του ντοκιμαντέρ και της τηλεόρασης.
- 1975 - [Μαίρη Πίκφορντ](#) - Σε αναγνώριση των μοναδικών συνεισφορών της στη βιομηχανία ταινιών και την ανάπτυξη της ταινίας ως καλλιτεχνικό μέσο.
 - 1977 - [Μπεν Μπερτ](#) - Για τα εξαιρετικά ηχητικά εφέ στην ταινία [Ο Πόλεμος των Άστρων](#)
- 1977 - [Μάργκαρετ Μπουθ](#) - Για την εξαιρετική συμβολή της στην τέχνη της επεξεργασίας ταινιών.
 - 1978 - [Μουσείο της Μοντέρνας Τέχνης](#) - Για τη συμβολή του στην αντίληψη του κοινού για τον κινηματογράφο ως μορφή τέχνης.
- 1978 - [Γουόλτερ Λαντς](#) - Επειδή με τις μοναδικές του ταινίες κινούμενων σχεδίων φέρνει τη χαρά και το γέλιο σε κάθε μέρος του κόσμου.
- 1978 - [Λόρενς Ολίβιε](#) - Για την πλήρη εργασία του και για τα μοναδικά επιτεύγματα της ολόκληρης σταδιοδρομίας του.
 - 1978 - [Κινγκ Βίντορ](#) - Για τα ασύγκριτα επιτεύγματά του ως κινηματογραφικός δημιουργός.

- 1979 - [Χαλ Φελάιας](#) - Για την αφοσίωσή του και τις ξεχωριστές υπηρεσίες του στην Ακαδημία των Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών.
- 1979 - [Άλεκ Γκίνες](#) - Για την προώθηση της τέχνης της ηθοποιίας μέσω αξιομνημόνευτων και ξεχωριστών ερμηνειών.

Δεκαετία του 1980

- 1980 - [Χένρι Φόντα](#) - Ο αριστοτεχνικός ηθοποιός, σε αναγνώριση των λαμπρών επιτευγμάτων και της συνεχούς προσφοράς του στο χώρο της κινηματογραφίας.
- 1981 - [Μπάρμπαρα Στάιγουικ](#) - Για την έξοχη δημιουργικότητα και τη μοναδική συνεισφορά της στην τέχνη της ηθοποιίας.
- 1982 - [Μίκι Ρούνεϊ](#) - Σε αναγνώριση των 50 χρόνων της ευελιξίας του σε αξιομνημόνευτες ερμηνείες ταινιών.
- 1983 - [Χαλ Ρόουτς](#) - Σε αναγνώριση των απaráμιλλων επιδόσεων στο χώρο των ξεχωριστών συνεισφορών στην τέχνη της κινηματογραφίας.
 - 1984 - Εθνικό Κληροδότημα για τις Τέχνες, σε αναγνώριση της συμπλήρωσης 20 ετών από τη δημιουργία του και τη δέσμευσή του στην υιοθέτηση καλλιτεχνικής και δημιουργικής δραστηριότητας και της υπεροχής σε κάθε περιοχή των τεχνών.
- 1984 - [Τζέιμς Στιούαρτ](#) - Για τα 50 χρόνια αξιομνημόνευτων ερμηνειών, για τα υψηλά ιδανικά του τόσο εντός όσο και εκτός της οθόνης, με σεβασμό και αγάπη για τους συνεργάτες του.
- 1985 - [Πολ Νιούμαν](#) - Σε αναγνώριση των πολλών και αξιομνημόνευτων και συγκλονιστικών ερμηνειών σε ταινίες και για την προσωπική αξιοπρέπεια και την αφοσίωσή του στην τέχνη του.
 - 1985 - [Άλεξ Νορθ](#) - Σε αναγνώριση της λαμπρής καλλιτεχνίας στη δημιουργία αξιομνημόνευτης μουσικής για μια σειρά ξεχωριστών κινηματογραφικών ταινιών.
 - 1986 - [Ραλφ Μπελάμι](#) - Για τη μοναδική του καλλιτεχνία και για τις ξεχωριστές του υπηρεσίες στο επάγγελμα του ηθοποιού.
 - 1987 - Κανείς
 - 1988 - Eastman Kodak Co. - Για τα 100 χρόνια προσφοράς και διακρίσεων.
- 1988 - Εθνική Επιτροπή Σκηνοθετών από τον Καναδά - Σε αναγνώριση της 50ής επετείου από την ίδρυσή της και για τη δέσμευσή της στην παραγωγή καλλιτεχνικής, δημιουργικής και τεχνολογικής δραστηριότητας και για την υπεροχή σε κάθε τομέα της κινηματογραφίας.
- 1989 - [Ακίρα Κουροσάβα](#) - Για το κινηματογραφικό του έργο που έχει εμπνεύσει, ευχαριστήσει, εμπλουτίσει και διασκεδάσει παγκοσμίως τα ακροατήρια και επηρέασε παραγωγούς ταινιών σε όλο τον κόσμο.

Νικητές των Όσκαρ ανά έτος (90)

1991

Ημερομηνία Απονομής	30 Μαρτίου 1992
Παρουσιαστής	Μπίλυ Κρίσταλ
Τιμητικό Βραβείο	Satyajit Ray
Άλλες λεπτομέρειες	Η νίκη του Χάουαρντ Άσμαν, για το τραγούδι <i>Beauty and the Beast</i> από την ομώνυμη ταινία, όπως και οι υποψηφιότητές του για άλλα δύο τραγούδια της ίδιας ταινίας, ήταν μεταθανάτιες. Ο Άσμαν έχασε τη ζωή του στις 14 Μαρτίου του ίδιου χρόνου.

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Η Σιωπή των Αμνών](#) (*The Silence of the Lambs*)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
 - Τζόναθαν Ντέμι, [Η Σιωπή των Αμνών](#) (*The Silence of the Lambs*)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Άντονι Χόπκινς](#), [Η Σιωπή των Αμνών](#) (*The Silence of the Lambs*)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Τζακ Πάλαους](#), [Τι έκανες Μπαμπά στην άγρια Δύση;](#) (*City Slickers*)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Τζόντι Φόστερ](#), [Η Σιωπή των Αμνών](#) (*The Silence of the Lambs*)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
 - Μερσέντες Ρούελ, *Ο Βασιλιάς της Μοναξιάς* (*The Fisher King*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Θέλμα & Λουίζ](#) (*Thelma & Louise*)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Η Σιωπή των Αμνών](#) (*The Silence of the Lambs*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - JFK
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - JFK
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - *Bugsy*
 - Καλύτερα Κοστούμια
 - *Bugsy*

- Καλύτερο Μακιγιάζ
- [Εξολοθρευτής 2: Ημέρα της Κρίσεως](#) (*Terminator 2: Judgment Day*)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - [Η Πεντάμορφη και το Τέρας](#) (*Beauty and the Beast*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
 - [Η Πεντάμορφη και το Τέρας](#) (*Beauty and the Beast*)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
- [Εξολοθρευτής 2: Ημέρα της Κρίσεως](#) (*Terminator 2: Judgment Day*)
 - Καλύτερος Ήχος
- [Εξολοθρευτής 2: Ημέρα της Κρίσεως](#) (*Terminator 2: Judgment Day*)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ηχητικών Εφέ
- [Εξολοθρευτής 2: Ημέρα της Κρίσεως](#) (*Terminator 2: Judgment Day*)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - *In the Shadow of the Stars*
 - Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταινία
 - [Mediterraneo](#) - [Ιταλία](#)

1992

Ημερομηνία Απονομής	29 Μαρτίου 1993
Παρουσιαστής	Μπίλυ Κρίσταλ
Τίμητικό Βραβείο	Φεντερίκο Φελίνι

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Οι Ασυγχώρητοι](#) (*Unforgiven*)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
 - [Κλιντ Ισγουντ, Οι Ασυγχώρητοι](#) (*Unforgiven*)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Άλ Πατσίνο, Άρωμα Γυναίκας](#) (*Scent of a Woman*)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Τζιν Χάκμαν, Οι Ασυγχώρητοι](#) (*Unforgiven*)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
- [Έμμα Τόμσον, Επιστροφή στο Χάουαρντς Εντ](#) (*Howards End*)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
 - [Μαρίσα Τομέι, My Cousin Vinny](#)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Το Παιχνίδι των Λυγμών](#) (*The Crying Game*)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Επιστροφή στο Howards End](#) (*Howards End*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
- [Το ποτάμι κυλά ανάμεσά μας](#) (*A River runs through it*)

- Καλύτερο Μοντάζ
 - [Οι Ασυγχώρητοι](#) (Unforgiven)
- Καλύτερα Σκηνικά
- [Επιστροφή στο Howards End](#) (Howards End)
 - Καλύτερα Κοστούμια
 - [Dracula](#)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
 - [Dracula](#)
- Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - [Αλαντίν](#) (Aladdin)
- Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
- "A Whole New World" - [Αλαντίν](#) (Aladdin)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
- [Ο θάνατος σου πάει πολύ](#) (Death becomes her)
 - Καλύτερος Ήχος
- [Ο Τελευταίος των Μοϊκανών](#) (The last of the Mohicans)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - [Dracula](#)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - The Panama Deception
 - Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταινία
 - [Ινδοκίνα](#) (Indochine) - [Γαλλία](#)

1993

Ημερομηνία Απονομής	21 Μαρτίου 1994
Παρουσιαστής	Γούπι Γκόλντμπεργκ
Τιμητικό Βραβείο	Ντεμπόρα Κερ

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
- [Η Λίστα του Σίντλερ](#) (Schindler's List)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
- [Στίβεν Σπίλμπεργκ, Η Λίστα του Σίντλερ](#) (Schindler's List)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
- [Τομ Χανκς, Φιλαδέλφεια](#) (Philadelphia)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
- [Τόμι Λι Τζόουνς, Ο Φυγάς](#) (The Fugitive)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
- [Χόλι Χάντερ, Μαθήματα Πιάννου](#) (The Piano)
 - Β' Γυναικείου ρόλου

- [Άννα Πάκουιν, Μαθήματα Πιάνου](#) (*The Piano*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Μαθήματα Πιάνου](#) (*The Piano*)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Η Λίστα του Σίντλερ](#) (*Schindler's List*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Η Λίστα του Σίντλερ](#) (*Schindler's List*)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Η Λίστα του Σίντλερ](#) (*Schindler's List*)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - [Η Λίστα του Σίντλερ](#) (*Schindler's List*)
 - Καλύτερα Κροστούμια
- [Τα Χρόνια της Αθωότητας](#) (*The Age of Innocence*)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
 - [Η Κυρία Ντάπφραιρ](#) (*Mrs. Doubtfire*)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - [Η Λίστα του Σίντλερ](#) (*Schindler's List*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
- "Streets of Philadelphia" - [Φιλαδέλφεια](#) (*Philadelphia*)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - [Jurassic Park](#)
 - Καλύτερος Ήχος
 - [Jurassic Park](#)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - [Jurassic Park](#)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
- *I Am a Promise: The Children of Stanton Elementary School*
 - Καλύτερη Ξενογλώσση Ταινία
 - *Belle Époque* - [Ισπανία](#)

1994

Ημερομηνία Απονομής	27 Μαρτίου 1995
Παρουσιαστής	Ντέιβιντ Λέττερμαν
Τιμητικό Βραβείο	Μικελάντζελο Αντουιόνι

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Φόρεστ Γκαμπ](#) (*Forest Gump*)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
- [Ρόμπερτ Ζεμέκис, Φόρεστ Γκαμπ](#) (*Forest Gump*)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
- [Τομ Χανκς, Φόρεστ Γκαμπ](#) (*Forest Gump*)

- Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Μάρτιν Λαυτάου, Ed Wood](#)
- Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Τζέσικα Λαυγκ, Μπλε Ουρανός \(Blue Sky\)](#)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
- Ντιαν Γιεστ, Σφαίρες πάνω από το Broadway (Bullets over Broadway)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Pulp Fiction](#)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Φόρεστ Γκαμπ \(Forest Gump\)](#)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - Θρύλοι του Πάθους (Legends of the Fall)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Φόρεστ Γκαμπ \(Forest Gump\)](#)
 - Καλύτερα Σκηνηκιά
- Η τρέλα του Βασιλιά Γεωργίου (The Madness of King George)
 - Καλύτερα Κοστούμια
- Οι Περιπέτειες της Πρίσιλα, της Βασίλισσας της Ερήμου (The Adventures of Priscilla, Queen of the Desert)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
 - [Ed Wood](#)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - [Ο Βασιλιάς των Λιονταριών \(The Lion King\)](#)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
 - "Can You Feel the Love Tonight" - [Ο Βασιλιάς των Λιονταριών \(The Lion King\)](#)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - [Φόρεστ Γκαμπ \(Forest Gump\)](#)
 - Καλύτερος Ήχος
 - [Speed](#)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - [Speed](#)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - [Maya Lin: A Strong Clear Vision](#)
 - Καλύτερη Ξενογλώσση Ταινία
 - Ψεύτης Ήλιος (Utomlyonnnye solntsem) - [Ρωσία](#)

1995

Ημερομηνία Απονομής	25 Μαρτίου 1996
Παρουσιαστής	Γούπι Γκόλντμπεργκ

Τιμητικό Βραβείο	Κερκ Ντάγκλας Τσακ Τζόουνς
------------------	-------------------------------

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Braveheart](#)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
 - [Μελ Γκίμπσον](#), [Braveheart](#)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
- [Νίκολας Κέιτζ](#), Αφήνοντας το Λας Βέγκας (*Leaving Las Vegas*)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Κέβιν Σπέισι](#), [Συνήθεις Ύποπτοι](#) (*Usual Suspects*)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Σούζαν Σαράντον](#), Θα ζήσω (*Dead Man Walking*)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
- [Μίρα Σορβίνο](#), Ακαταμάχητη Αφροδίτη (*Mighty Aphrodite*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Συνήθεις Ύποπτοι](#) (*Usual Suspects*)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Λογική και Ευαισθησία](#) (*Sense and Sensibility*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Braveheart](#)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Απόλλων 13](#) (*Apollo 13*)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - Restoration
 - Καλύτερα Κοστούμια
 - Restoration
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
 - [Braveheart](#)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική για Δράμα
 - [Ο Ταχυδρόμος](#) (*Il Postino*)
- Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική για Κωμωδία ή Μιούζικαλ
 - [Ποκαχόντας](#) (*Pocahontas*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
 - "Colors of the Wind" - [Ποκαχόντας](#) (*Pocahontas*)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - [Μπέμπι: Το ζωηρό Γουρουνάκι](#) (*Babe*)
 - Καλύτερος Ήχος
 - [Απόλλων 13](#) (*Apollo 13*)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - [Braveheart](#)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ

- *Anne Frank Remembered*
- Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταινία
 - *Antonia* - [Ολλανδία](#)

1996

Ημερομηνία Απονομής	24 Μαρτίου 1997
Παρουσιαστής	Μπίλυ Κρίσταλ
Τιμητικό Βραβείο	Μάικλ Κιτ

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
- [Ο Άγγλος Ασθενής](#) (*English Patient*)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
- [Άντονι Μιγκέλα, Ο Άγγλος Ασθενής](#) (*English Patient*)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Τζέφρεϊ Ρας, Ο Σολίστας](#) (*Shine*)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Κούμπα Γκούντινγκ, Τζέρι Μαγκουάιρ](#)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Φράνσις Μακ Ντόρμαντ, Fargo](#)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
- [Τζουλιέτ Μπινός, Ο Άγγλος Ασθενής](#) (*English Patient*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - *Fargo*
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - Στην Κόψη του Ξυραφιού (*Sling Blade*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Ο Άγγλος Ασθενής](#) (*English Patient*)
 - Καλύτερο Μοντάζ

- [Ο Άγγλος Ασθενής](#) (*English Patient*)
 - Καλύτερα Σκηνικά
- [Ο Άγγλος Ασθενής](#) (*English Patient*)
 - Καλύτερα Κοστούμια
- [Ο Άγγλος Ασθενής](#) (*English Patient*)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
- Δάσκαλος για Κλάματα (*The Nutty Professor*)
- Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική για Δράμα
 - [Ο Άγγλος Ασθενής](#) (*English Patient*)
- Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική για Κωμωδία ή Μιούζικαλ
 - *Emma*
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
 - "You Must Love Me" - [Εβίτα](#) (*Evita*)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - Ημέρα Ανεξαρτησίας (*Independence Day*)
 - Καλύτερος Ήχος
 - [Ο Άγγλος Ασθενής](#) (*English Patient*)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - *The Ghost and the Darkness*
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - Όταν ήμασταν βασιλιάδες (*When We Were Kings*)
 - Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταινία
 - Ο μικρός Κόλυα (Κολίνα) - [Τσεχία](#)

1997

Ημερομηνία Απονομής	23 Μαρτίου 1998
Παρουσιαστής	Μπίλυ Κρίσταλ
Τιμητικό Βραβείο	Στάνλεϊ Ντόνεν

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Τιτανικός](#) (Titanic)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
 - [Τζέιμς Κάμερον, Τιτανικός](#) (Titanic)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Τζακ Νικόλοσον, Καλύτερα δε Γίνεται](#) (As good as it gets)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Ρόμπιν Ουίλιαμς, Ο Ξεχωριστός Γουίλ Χάντινγκ](#) (Good Will Hunting)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Έλεν Χαντ, Καλύτερα δε Γίνεται](#) (As good as it gets)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
- [Κιμ Μπιάσινγκερ, Λος Άντζελες Εμπιστευτικό](#) (L.A. Confidential)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Ο Ξεχωριστός Γουίλ Χάντινγκ](#) (Good Will Hunting)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Λος Άντζελες Εμπιστευτικό](#) (L.A. Confidential)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Τιτανικός](#) (Titanic)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Τιτανικός](#) (Titanic)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - [Τιτανικός](#) (Titanic)
 - Καλύτερα Κροστούμια
 - [Τιτανικός](#) (Titanic)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
 - [Οι Άντρες με τα Μαύρα](#) (Men in Black)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική για Δράμα
 - [Τιτανικός](#) (Titanic)
- Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική για Κωμωδία ή Μιούζικαλ
 - [Οι άντρες με τα όλα τους](#) (The Full Monty)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγουδι
 - "My Heart Will Go On" - [Τιτανικός](#) (Titanic)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - [Τιτανικός](#) (Titanic)
 - Καλύτερος Ήχος
 - [Τιτανικός](#) (Titanic)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - [Τιτανικός](#) (Titanic)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - [The Long Way Home](#)
 - Καλύτερη Ξενόγλωση Ταινία

- ο Μοιραίος Χαρακτήρας (Karakter) - [Ολλανδία](#)

1998

Ημερομηνία Απονομής	21 Μαρτίου 1999
Παρουσιάστρια	Γούπι Γκόλντμπεργκ
Τιμητικό Βραβείο	Ελία Καζάν
Πάρελειπόμενα	Για πρώτη φορά στην ιστορία των Όσκαρ, η τελετή απονομής γίνεται ημέρα Κυριακή.

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - ο [Ερωτευμένος Σαίξπηρ](#) (Shakespeare in Love)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
 - ο [Στίβεν Σπίλμπεργκ, Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν](#) (Saving Private Ryan)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - ο [Ρομπέρτο Μπενίνι, Η Ζωή Είναι Ωραία](#) (La Vita è Bella)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - ο [Τζέιμς Κόμπερν, Οδύνη](#) (Affliction)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - ο [Γκούνεθ Πάλτροου, Ερωτευμένος Σαίξπηρ](#) (Shakespeare in Love)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
 - ο [Τζούντι Ντέντις, Ερωτευμένος Σαίξπηρ](#) (Shakespeare in Love)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - ο [Ερωτευμένος Σαίξπηρ](#) (Shakespeare in Love)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - ο [Θεοί και Δαίμονες](#) (Gods and Monsters)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - ο [Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν](#) (Saving Private Ryan)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - ο [Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν](#) (Saving Private Ryan)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - ο [Ερωτευμένος Σαίξπηρ](#) (Shakespeare in Love)
 - Καλύτερα Κοστούμια
 - ο [Ερωτευμένος Σαίξπηρ](#) (Shakespeare in Love)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
 - ο [Ελιζαμπέθ](#) (Elizabeth)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική για Δράμα
 - ο [Η Ζωή είναι Ωραία](#) (La Vita è Bella)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική για Κωμωδία ή Μιούζικαλ

- [Ερωτευμένος Σαίξπηρ](#) (*Shakespeare in Love*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
- "When You Believe" - [Ο Πρίγκιπας της Αιγύπτου](#) (*The Prince of Egypt*)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
- [Θα σε βρω στον παράδεισο](#) (*What Dreams May Come*)
 - Καλύτερος Ήχος
- [Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν](#) (*Saving Private Ryan*)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
- [Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν](#) (*Saving Private Ryan*)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - *The Last Days*
 - Καλύτερη Ξενογλώσση Ταινία
- [Η Ζωή είναι Ωραία](#) (*La Vita è Bella*) - [Ιταλία](#)

1999

Ημερομηνία Απονομής	26 Μαρτίου 2000
Παρουσιαστής	Μπίλυ Κριστάλ
Τιμητικό Βραβείο	Andrzej Wajda
Παρελειπόμενα	<ul style="list-style-type: none"> • 55 αγκαματίδια Όσκαρ "εξαφρανίστηκαν" κατά την μεταφορά τους από το Σικάγο στο Λος Άντζελες. Μια εβδομάδα πριν την απονομή 52 αγκαματίδια βρέθηκαν από τον Γουίλι Φουλγκιάρ κοντά σε ένα κάδο σκουπιδιών στην Κορεατάουν στο Λος Άντζελες. Ο Φουλγκιάρ επιβραβεύτηκε με 50.000 δολάρια από την εταιρία που ήταν υπεύθυνη για την μεταφορά των αγκαματιδίων και προσκαλέστηκε από την Ακαδημία στην τελετή. • Περισσότερα από 4.000 ψηφοδέλτια χάθηκαν κατά την ταχυδρόμησή τους, αναγκάζοντας την Ακαδημία να επεκτείνει την προθεσμία της ψηφοφορίας κατά δύο μέρες.

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [American Beauty](#)
- Καλύτερη σκηνοθεσία
 - [Σαμ Μέντες](#), [American Beauty](#)

- Α' Ανδρικού ρόλου
- [Κέβιν Σπέισι, *American Beauty*](#)
- Β' Ανδρικού ρόλου
- [Μάικλ Κέιν, *Θέα στον Ωκεανό \(The Cider House Rules\)*](#)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Χίλαρι Σουάνκ, *Boys Don't Cry*](#)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
- [Αντζελίνα Τζολί, *Το κορίτσι που άφησα πίσω μου \(Girl Interrupted\)*](#)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [American Beauty](#)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Θέα στον Ωκεανό \(The Cider House Rules\)](#)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [American Beauty](#)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [The Matrix](#)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - [Ο Μύθος του Ακέφαλου Καβαλάρη \(Sleepy Hollow\)](#)
 - Καλύτερα Κροτούμια
 - *Η Παράσταση μιας Ζωής (Topsy-Turvy)*
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
 - *Η Παράσταση μιας Ζωής (Topsy-Turvy)*
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - [Το Κόκκινο Βιολί \(Le Violon Rouge\)](#)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
 - "You'll Be In My Heart" - [Ταρζάν \(Tarzan\)](#)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - [The Matrix](#)
 - Καλύτερος Ήχος
 - [The Matrix](#)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - [The Matrix](#)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - *One Day in September*
 - Καλύτερη Ξενόγλωση Ταινία
 - [Όλα για τη μητέρα μου \(Todo sobre mi madre\)](#) - [Ισπανία](#)

Δεκαετία του 2000

2000

Ημερομηνία Απονομής	25 Μαρτίου 2001
Παρουσιαστής	Στιβ Μάρτιν
Τιμητικό Βραβείο	Τζακ Κάρντιφ Έρνεστ Λεμάν
Παρελειπόμενα	Ο Μπομπ Ντίλαν τραγούδησε το υποψήφιο για Όσκαρ τραγούδι του και απέσπασε το βραβείο του μέσω δορυφόρου καθώς εκείνη την περίοδο βρισκόταν σε περιοδεία στην Αυστραλία.

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Ο Μονομάχος](#) (*Gladiator*)
- Καλύτερη σκηνοθεσία
 - [Στίβεν Σόντερμπεργκ](#), [Traffic](#)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
- [Ράσελ Κρόου](#), [Ο Μονομάχος](#) (*Gladiator*)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Μπενίσιο Ντελ Τόρο](#), [Traffic](#)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
- [Τζούλια Φόμπερτς](#), [Έριν Μπρόκοβιτς](#)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
 - [Μάρσα Γκεί Χάρντεν](#), [Pollock](#)
- Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Almost Famous](#)
- Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Traffic](#)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Τίγρης και Δράκος](#) (*Wo hu cang long*)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Traffic](#)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - [Τίγρης και Δράκος](#) (*Wo hu cang long*)
 - Καλύτερα Κοστούμια
 - [Ο Μονομάχος](#) (*Gladiator*)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
- [Ο Κατεργάρης των Χριστουγέννων](#) (*How the Grinch Stole Christmas*)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - [Τίγρης και Δράκος](#) (*Wo hu cang long*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
 - "Things Have Changed" - [Wonder Boys](#)

- Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - [Ο Μονομάχος](#) (Gladiator)
- Καλύτερος Ήχος
 - [Ο Μονομάχος](#) (Gladiator)
- Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - U-571
- Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - *Into the Arms of Strangers: Stories of the Kindertransport*
 - Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταινία
 - [Τίγρης και Δράκος](#) (Wo hu cang long) - [Ταϊβάν](#)

2001

Ημερομηνία Απονομής	24 Μαρτίου 2002
Παρουσιάστρια	Γούπι Γκόλντμπεργκ
Τιμητικό Βραβείο	Σίντεν Πουατιέ Ρόμπερτ Φέντοφορντ
Παρελειπόμενα	Είναι η πρώτη χρονιά όπου δίνεται το βραβείο καλύτερης ταινίας κινουμένων σχεδίων .

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Ένας Υπέροχος Άνθρωπος](#) (A Beautiful Mind)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
 - [Ρου Χάουαρντ, Ένας Υπέροχος Άνθρωπος](#) (A Beautiful Mind)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Ντένζελ Ουάσιγκτον, Ημέρα Εκπαίδευσης](#) (Training Day)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Τζιμ Μπρόντμπεντ, Iris](#)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Χάλι Μπέρι, Ο Χορός των Τεράτων](#) (Monster's Ball)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
 - [Τζένιφερ Κόνελι, Ένας Υπέροχος Άνθρωπος](#) (A Beautiful Mind)
 - Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων
 - [Σρεκ](#) (Shrek)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Έγκλημα στο Gosford Park](#) (Gosford Park)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Ένας Υπέροχος Άνθρωπος](#) (A Beautiful Mind)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Συντροφιά του Δακτυλιδιού](#) (The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring)
 - Καλύτερο Μοντάζ

- [Μαύρο Τεράκι: Η Κατάρριψη](#) (*Black Hawk Down*)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - [Moulin Rouge!](#)
 - Καλύτερα Κοστούμια
 - [Moulin Rouge!](#)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Συντροφιά του Δακτυλιδιού](#) (*The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring*)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Συντροφιά του Δακτυλιδιού](#) (*The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
- "If I Didn't Have You"- [Μπαμπούλας Α.Ε.](#) (*Monsters, Inc.*)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Συντροφιά του Δακτυλιδιού](#) (*The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring*)
 - Καλύτερος Ήχος
- [Μαύρο Τεράκι: Η Κατάρριψη](#) (*Black Hawk Down*)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - *Pearl Harbor*
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - *Un courable idéal*
 - Καλύτερη Ξενογλώσση Ταινία
 - *No Man's Land* - [Βοσνία](#)

2002

Ημερομηνία Απονομής	23 Μαρτίου 2003
Παρουσιαστής	Στιβ Μάρτιν
Τιμητικό Βραβείο	Πήτερ Ο' Τουλ
Παρελειπόμενα	Οι Ρομάν Πολάνσκι , Έμινεμ και Τζεφ Μπας , νικητές στην κατηγορία σκηνοθεσίας ο πρώτος και τραγουδιού οι δύο τελευταίοι, δεν παρουσιάστηκαν στην τελετή.

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Σικάγο](#)
- Καλύτερη σκηνοθεσία
 - [Ρομάν Πολάνσκι](#), [Ο Πιανίστας](#) (*The Pianist*)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Άντριεν Μπρόντυ](#), [Ο Πιανίστας](#) (*The Pianist*)

- Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Κρις Κούπερ, *Adaptation*](#)
- Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Νικόλ Κίντμαν, *Οι Ώρες* \(The Hours\)](#)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
 - [Κάθριν Ζέτα Τζόουνς, *Σικάγο*](#)
- Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων
 - [Ταξίδι στην Χώρα των Θαυμάτων](#) (*Sen to Chihiro no kamikakushi*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Μίλα της](#) (*Hable Con Ella*)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Ο Πιανίστας](#) (*The Pianist*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Ο Δρόμος της Απώλειας](#) (*Road of Perdition*)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Σικάγο](#)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - [Σικάγο](#)
 - Καλύτερα Κροστούμια
 - [Σικάγο](#)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
 - [Frida](#)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - [Frida](#)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
 - ["Lose Yourself" - 8 Mile](#)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - [Ο Άρχοντας των Διακτυλιδιών: Οι Δύο Πύργοι](#) (*The Lord of the Rings: The Two Towers*)
 - Καλύτερος Ήχος
 - [Σικάγο](#)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - [Ο Άρχοντας των Διακτυλιδιών: Οι Δύο Πύργοι](#) (*The Lord of the Rings: The Two Towers*)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - [Ακύρηχτος Πόλεμος](#) (*Bowling for Columbine*)
 - Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταινία
 - *Πουθενά στην Αφρική* (*Nirgendwo in Afrika*) - [Γερμανία](#)

2003

Ημερομηνία Απονομής	29 Φεβρουαρίου 2004
Παρουσιαστής	Μπίλυ Κρίσταλ
Τιμητικό Βραβείο	Μπλέικ Έντουαρτς

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
- [Πίτερ Τζάκσον, Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Σον Πεν, Σκοτεινό Ποτάμι](#) (*Mystic River*)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Τιμ Ρόμπινς, Σκοτεινό Ποτάμι](#) (*Mystic River*)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Σαρλίζ Θερόν, Monster](#)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
- [Ρενέ Ζελβέγκερ, Επιστροφή στο Cold Mountain](#) (*Cold Mountain*)
 - Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων
 - [Ψάχνοντας τον Νέμο](#) (*Finding Nemo*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Χαμένοι στη Μετάφραση](#) (*Lost in Translation*)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - *Master and Commander: The Far Side of the World*
 - Καλύτερο Μοντάζ
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)
 - Καλύτερα Σκηνικά
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)
 - Καλύτερα Κροστούμια
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
- "Into the West" - [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)

- Καλύτερος Ήχος
- [Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά](#) (*The Lord of the Rings: The Return of the King*)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - *Master and Commander: The Far Side of the World*
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - *The Fog of War: Eleven Lessons from the Life of Robert S. McNamara*
 - Καλύτερη Ξενόγλωση Ταινία
- [Η Επέλαση των Βαρβάρων](#) (*Les Invasions barbares*) - [Καναδάς](#)

2004

Ημερομηνία Απονομής	27 Φεβρουαρίου 2005
Παρουσιαστής	Κρις Ροκ
Τιμητικό Βραβείο	Σίντνεϊ Λιούμετ

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Million Dollar Baby](#)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
 - [Κλιντ Ιστυουντ, Million Dollar Baby](#)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Τζέιμι Φοξ, Ray](#)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Μόργκαν Φρίμαν, Million Dollar Baby](#)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Χίλαρι Σουάνκ, Million Dollar Baby](#)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
 - [Κέιτ Μπλάνσετ, Ιπτάμενος Κροίσος](#) (*The Aviator*)
 - Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων
 - [Οι απίθανοι](#) (*The Incredibles*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
- [Η Αιώνια Λιακάδα Ενός Καθαρού Μυαλού](#) (*Eternal Sunshine of the Spotless Mind*)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Πλαγίως](#) (*Sideways*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Ιπτάμενος Κροίσος](#) (*The Aviator*)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Ιπτάμενος Κροίσος](#) (*The Aviator*)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - [Ιπτάμενος Κροίσος](#) (*The Aviator*)
 - Καλύτερα Κροστούμια
 - [Ιπτάμενος Κροίσος](#) (*The Aviator*)

- Καλύτερο Μακιγιάζ
- Λέμονι Σνίκετ: Μια σειρά από ατυχή γεγονότα (*Lemony Snicket's A Series of Unfortunate Events*)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - [Ψάχνοντας τη Χώρα του Ποτέ](#) (*Finding Neverland*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
- "Al Otro Lado Del Rio" - [Ημερολόγια Μοτοσυκλέτας](#) (*Diarios de Motocicleta*)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - [Spider-Man 2](#)
 - Καλύτερος Ήχος
 - *Ray*
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - [Οι απίθανοι](#) (*The Incredibles*)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
- *Born Into Brothels: Calcutta's Red Light Kids*
 - Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταινία
- [Η θάλασσα μέσα μου](#) (*Mar Adentro*) - [Ισπανία](#)

2005

Ημερομηνία Απονομής	5 Μαρτίου 2006
Παρουσιαστής	Τζον Στιούαρτ
Τιμητικό Βραβείο	Ρόμπερτ Άλτμαν

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Crash](#)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
- [Ανγκ Λι, Το Μυστικό του Brokeback Mountain](#) (*Brokeback Mountain*)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Φίλιπ Σέιμουρ Χόφμαν, Capote](#)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Τζορτζ Κλούνι, Syriaana](#)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Ρις Γουίνδερσπουν, Walk the Line](#)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
- [Ρέιτσελ Βάιζ, Ο Επίμονος Κηπουρός](#) (*The Constant Gardener*)
 - Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων
 - *Wallace & Gromit in The Curse of the Were-Rabbit*
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Crash](#)
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
- [Το Μυστικό του Brokeback Mountain](#) (*Brokeback Mountain*)

- Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Οι Αναμνήσεις μιας Γκέισας](#) (*Memoirs of a Geisha*)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Crash](#)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - [Οι Αναμνήσεις μιας Γκέισας](#) (*Memoirs of a Geisha*)
 - Καλύτερα Κοστούμια
 - [Οι Αναμνήσεις μιας Γκέισας](#) (*Memoirs of a Geisha*)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
- Το Χρονικό της Νάρνια: Το Λιοντάρι, η Μάγισσα και η Ντουλάπα (*The Chronicles of Narnia: The Lion, the Witch and the Wardrobe*)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
- [Το Μυστικό του Brokeback Mountain](#) (*Brokeback Mountain*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
 - "It's Hard Out Here for a Pimp" - Hustle & Flow
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - [King Kong](#)
 - Καλύτερος Ήχος
 - [King Kong](#)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
 - [King Kong](#)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - *La Marche de l'empereur*
 - Καλύτερη Ξενόγλωση Ταινία
 - *Tsotsi* - [Νότια Αφρική](#)

2006

Ημερομηνία Απονομής	25 Φεβρουαρίου 2007
Παρουσιάστρια	Έλεν Ντε Τζενέρες
Τιμητικό Βραβείο	Ένιο Μορικόνε

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [Ο Πληροφοριοδότης](#) (*The Departed*)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
 - [Μάρτιν Σκορσέζε](#), [Ο Πληροφοριοδότης](#) (*The Departed*)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Φόρεστ Γουίτακερ](#), *Ο Τελευταίος Βασιλιάς της Σκωτίας* (*The Last King of Scotland*)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Άλαν Άρκιν](#), [Little Miss Sunshine](#)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Έλεν Μίρεν](#), *Η Βασίλισσα* (*The Queen*)
 - Β' Γυναικείου ρόλου

- [Τζένιφερ Χάτσον](#), *Dreamgirls*
- Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων
 - *Happy Feet*
- Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Little Miss Sunshine](#)
- Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Ο Πληροφοριοδότης](#) (*The Departed*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
- [Ο Λαβύρινθος του Πάνα](#) (*El Labyrintho del Fauno*)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Ο Πληροφοριοδότης](#) (*The Departed*)
 - Καλύτερα Σκηνικά
- [Ο Λαβύρινθος του Πάνα](#) (*El Labyrintho del Fauno*)
 - Καλύτερα Κροστούμια
 - *Μαρία Αντουανέττα* (*Marie Antoinette*)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
- [Ο Λαβύρινθος του Πάνα](#) (*El Labyrintho del Fauno*)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - *Babel*
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
- "I Need To Wake Up" - Μια Άβολη Αλήθεια (*An Inconvenient Truth*)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
- [Οι Πειρατές της Καραϊβικής: Το Σεντούκι του Νεκρού](#) (*Pirates of the Caribbean: Dead Man's Chest*)
 - Καλύτερος Ήχος
 - *Dreamgirls*
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχητικών Εφέ
- [Γράμματα από την Ιβο Τζίμα](#) (*Letters from Iwo Jima*)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
- *Μια Άβολη Αλήθεια* (*An Inconvenient Truth*)
 - Καλύτερη Ξεπόλωση Ταινία
- [Οι Ζωές των Άλλων](#) (*Das Leben Der Anderen*) - [Γερμανία](#)

2007

Ημερομηνία Απονομής	24 Φεβρουαρίου 2008
Παρουσιαστής	Τζον Στιούαρτ
Τιμητικό Βραβείο	Ρόμπερτ Φ. Μπόουλ

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
- [Καμιά Πατρίδα για τους Μελλοθάνατους](#) (*No Country for Old Men*)

- Καλύτερη σκηνοθεσία
- [Ήθαν Κοέν και Τζόελ Κοέν, Καμιά Πατριδα για τους Μελλοθάνατους](#) (*No Country for Old Men*)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
- [Ντάνιελ Ντέι Λούις, Θα Χυθεί Αίμα](#) (*There Will Be Blood*)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
- [Χαβιέρ Μπαρδέμ, Καμιά Πατριδα για τους Μελλοθάνατους](#) (*No Country for Old Men*)
 - Α' Γυναικειού ρόλου
- [Μαριόν Κοτιγιάρ, Ζωή σαν Τριαντάφυλλο](#) (*La Môme / La Vie En Rose*)
 - Β' Γυναικειού ρόλου
 - [Τίλντα Σουίντον, Michael Clayton](#)
- Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων
 - [Ρατατούης](#) (*Ratatouille*)
- Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Juno](#)
- Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
- [Καμιά Πατριδα για τους Μελλοθάνατους](#) (*No Country for Old Men*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Θα Χυθεί Αίμα](#) (*There Will Be Blood*)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Το Τελεσίγραφο του Μπορν](#) (*The Bourne Ultimatum*)
 - Καλύτερα Σκηνικά
- Σουίνι Τοντ: Ο Δαιμόνιος Μπαρμπέρης της Οδού Φλιτ (*Sweeney Todd: The Demon Barber of Fleet Street*)
 - Καλύτερα Κοστούμια
- [Ελιζαμπεθ: Η Χρυσή Εποχή](#) (*Elizabeth: The Golden Age*)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
- [Ζωή σαν Τριαντάφυλλο](#) (*La Môme / La Vie En Rose*)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - [Εξιλέωση](#) (*Atonement*)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
 - "Falling Slowly" - Μια Φορά (*Once*)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - Το Αστέρι του Βορρά (*The Golden Compass*)
 - Καλύτερος Ήχος
 - [Το Τελεσίγραφο του Μπορν](#) (*The Bourne Ultimatum*)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχου
 - [Το Τελεσίγραφο του Μπορν](#) (*The Bourne Ultimatum*)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ

- *Taxi to the dark side*
- Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταηνία
 - *Falscher, Die* - [Αυστρία](#)

2008

Ημερομηνία Απονομής	22 Φεβρουαρίου 2009
Παρουσιαστής	Χιού Τζάκμαν
Τιμητικό Βραβείο	Τζέρι Λιούις

- Καλύτερη ταηνία της χρονιάς
 - [Slumdog Millionaire](#)
- Καλύτερη σκηνοθεσία
 - [Ντάνι Μπόιλ, Slumdog Millionaire](#)
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Σον Πεν, Milk](#)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
 - [Χιθ Λέτζερ, Σκοτεινός Ιππότης \(The Dark Knight\)](#)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
 - [Κέιτ Γουίνσλετ, Σφραγισμένα Χείλη \(The Reader\)](#)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
 - [Πενέλοπε Κρουζ, Vicky Christina Barcelona](#)
- Καλύτερη ταηνία κινουμένων σχεδίων
 - [WALL-E](#)
- Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - [Milk](#)
- Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
 - [Slumdog Millionaire](#)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Slumdog Millionaire](#)
 - Καλύτερο Μοντάζ
 - [Slumdog Millionaire](#)
 - Καλύτερα Σκηνικά
 - [Η Απίστευτη Ιστορία του Μπέντζαμιν Μπάττον \(The Curious Case Of Benjamin Button\)](#)
 - Καλύτερα Κοστούμια
 - [Η Δούκισσα \(The Duchess\)](#)
 - Καλύτερο Μακιγιάζ
 - [Η Απίστευτη Ιστορία του Μπέντζαμιν Μπάττον \(The Curious Case Of Benjamin Button\)](#)
 - Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική

- [Slumdog Millionaire](#)
- Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγουδι
 - [Jai Ho](#) από το [Slumdog Millionaire](#)
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
- [Η Απίστευτη Ιστορία του Μπέντζαμιν Μπάτον](#) (*The Curious Case Of Benjamin Button*)
 - Καλύτερος Ήχος
 - [Slumdog Millionaire](#)
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχου
- [Σκοτεινός Ιππότης](#) (*The Dark Knight*)
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - [Man On Wire](#)
- Καλύτερη Ξενόλωση Ταινία
 - [Αναχωρήσεις](#) (*Departures*) - [Ιαπωνία](#)

2009

Ημερομηνία Απονομής	7 Μαρτίου 2010
Παρουσιαστές	Άλεκ Μπάλντουιν , Στιβ Μάρτιν
Τιμητικό Βραβείο	Λορντ Μπακόλ , Ρότζερ Κόρμαν , Γκόρντον Γουίλις

- Καλύτερη ταινία της χρονιάς
 - [The Hurt Locker](#)
 - Καλύτερη σκηνοθεσία
- [Κάθριν Μπίγκελου](#), *The Hurt Locker*
 - Α' Ανδρικού ρόλου
 - [Τζεφ Μπρίτζες](#), [Crazy Heart](#)
 - Β' Ανδρικού ρόλου
- [Κρίστοφ Βαλτς](#), [Άδωξοι Μπάσταρδη](#) (*Inglourious Basterds*)
 - Α' Γυναικείου ρόλου
- [Σάντρα Μπούλοκ](#), [Μια Σχέση Στοργής](#) (*The Blind Side*)
 - Β' Γυναικείου ρόλου
- [Μονίκ](#), [Μονάκριβη](#) (*Precious: Based on the Novel "Push" by Sapphire*)
 - Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων
 - [Up](#)
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο
 - *The Hurt Locker*
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο
- [Μονάκριβη](#) (*Precious: Based on the Novel "Push" by Sapphire*)
 - Καλύτερη Φωτογραφία
 - [Αβατάρ](#)
 - Καλύτερο Μοντάζ

- *The Hurt Locker*
- Καλύτερα Σκηνικά
 - *Avatar*
- Καλύτερα Κοστούμια
 - *The Young Victoria*
- Καλύτερο Μακιγιάζ
 - *Star Trek*
- Καλύτερη Πρωτότυπη Μουσική
 - *Up*
- Καλύτερο Πρωτότυπο Τραγούδι
- "The Weary Kind" - από την ταινία *Crazy Heart*
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ
 - *Avatar*
 - Καλύτερος Ήχος
 - *The Hurt Locker*
 - Καλύτερο Μοντάζ Ήχου
 - *The Hurt Locker*
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ
 - *The Cove*
 - Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταινία
 - *El Secreto de Sus Ojos* - [Αργεντινή](#)

2010

- **2010** : - Καλύτερη ταινία: «*The Hurt Locker*»
- Α' ανδρικού ρόλου: Τζεφ Μπρίτζες: «*Crazy heart*»
- Α' γυναικείου ρόλου: Σάντρα Μπούλοκ «*The blind side*»
- Β' ανδρικός ρόλος: Κρίστοφερ Βαλζ, «*Inglorius basterds*»
- Β' γυναικείος ρόλος: Μόνικ «*Precious*»
- Σκηνοθέτης: Κάθριν Μπιγκελου - «*The hurt locker*»
- Πρωτότυπο σενάριο: Μαρκ Μπούλ, «*The hurt locker*»
- Διασκευασμένο σενάριο: Geoffrey Fletcher «*Precious*»
- Ταινία κινούμενων σχεδίων: «*Up*»
- Κινούμενα σχέδια μικρού μήκους: «*Logorama*»
- Καλύτερη ταινία μικρού μήκους: «*The new tenants*»
- Καλλιτεχνική διεύθυνση: «*Avatar*»
- Φωτογραφία: «*Avatar*»
- Μίξη Ήχου: «*The Hurt Locker*»
- Μοντάζ Ήχου: «*The Hurt Locker*»

- Μακιγιάζ «Star Trek»
- Πρωτότυπη μουσική: Michael Giacchino - «Up»
- Οπτικών Εφέ: «Avatar»
- Καλύτερου ντοκιμαντέρ: «The cove»
- Καλύτερου ντοκιμαντέρ μικρού μήκους: «Music by Prudence»
- Καλύτερης ξενόγλωσσης ταινίας: «The secret in their eyes» - Αργεντινή
 - Καλύτερων κοστούμιών: «The young Victoria»
 - **2011:** - Καλύτερης ταινίας – [“Ο Λόγος του Βασιλιά”](#)
 - Πρώτου Αντρικού Ρόλου – Κόλιν Φερθ – “Ο Λόγος του Βασιλιά”
 - Πρώτου Γυναικείου Ρόλου – Νάταλι Πόρτμαν – “Μαύρος Κύκνος”.
 - Σκηνοθεσίας – Τομ Χούπερ – “Ο Λόγος του Βασιλιά”
 - Δεύτερου Γυναικείου Ρόλου – Μελίσα Λιο – “The Fighter”
 - Δεύτερου Αντρικού Ρόλου – Κριστιαν Μπέιλ – “The Fighter”
 - Διασκευασμένου Σεναρίου – Άαρντ Σόρκιν – “The Social Network”.
- Πρωτότυπου Σεναρίου – Ντέιβιντ Σέιντλερ – “Ο Λόγος του Βασιλιά”
 - Ξενόγλωσσης ταινίας “In A Better World” (Δανία)
 - Κινουμένων Σχεδίων – “Toy Story 3”
 - Τραγουδιού – “We Belong Together” από το “Toy Story 3”
 - Μουσικής – “The Social Network”
 - Μοντάζ – “The Social Network”
 - Φωτογραφίας – “Inception”
 - Ήχου – “Inception”
 - Επεξεργασίας Ήχου – “Inception”
 - Οπτικών Εφέ – “Inception”
 - Καλλιτεχνική Διεύθυνση – “Η Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων”.
 - Κοστούμια – “Η Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων”
 - Μακιγιάζ – “Ο Λυκάθρωπος”
 - Ντοκιμαντέρ – “Inside Job”
 - Ντοκιμαντέρ μικρού Μήκους – “Strangers No More”
 - Μικρού Μήκους – “God of Love”
 - Κινουμένων σχεδίων μικρού μήκους – “The Lost Thing”

- **2012: -Καλύτερη Ταινία: *The Artist***
 - Πρώτος Ανδρικός Ρόλος: *Jean Dujardin – The Artist*
 - Πρώτος Γυναικείος Ρόλος: *Meryl Streep – The Iron Lady*
 - Δεύτερος Ανδρικός Ρόλος: *Christopher Plummer – Beginners*
 - Δεύτερος Γυναικείος Ρόλος: *Octavia Spencer – The Help*
 - Καλύτερη Σκηνοθεσία: *Michel Hazanavicius – The Artist*
 - Καλύτερο Πρωτότυπο Σενάριο: *Midnight In Paris*
 - Καλύτερο Διασκευασμένο Σενάριο: *The Descendants*
 - Καλύτερη Ξενογλωσση Ταινία: *Nader And Simin, A Separation (Ιράν)*
 - Καλύτερη Καλλιτεχνική Διεύθυνση: *Hugo*
 - Καλύτερη Φωτογραφία: *Hugo*
 - Καλύτερα Χροστούμια: *The Artist*
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ: *Undeclared*
 - Καλύτερο Ντοκιμαντέρ Μικρού Μήκους: *Saving Face*
 - Καλύτερο Μοντάζ: *The Girl With The Dragon Tattoo*
 - Καλύτερο Μακιζ: *The Iron Lady*
 - Καλύτερη Μουσική Επένδυση: *The Artist*
 - Καλύτερο Τραγούδι: *Man Or Muppet, The Muppets*
 - Καλύτερη Ταινία Κινουμένων Σχεδίων: *Rango*
 - Καλύτερη Ταινία Μικρού Μήκους (Animation): *The Fantastic Flying Books Of Mr. Morris Lessmore*
 - Καλύτερη Ταινία Μικρού Μήκους: *The Shore*
 - Καλύτερο Ηχητικό Μοντάζ: *Hugo*
 - Καλύτερη Ηχητική Μείξη: *Hugo*
 - Καλύτερα Οπτικά Εφέ: *Hugo*
- **2013: Καλύτερη Ταινία**
 - Καλύτερη Ταινία : *Argo*
 - Βραβείο Α' Αντρικού ρόλου: *Daniel Day-Lewis, Lincoln*
 - Βραβείο Α' Γυναικείου ρόλου: *Jennifer Lawrence, Silver Linings Playbook*
 - Καλύτερη σκηνοθεσία: *Ang Lee, Life of Pi*
 - Βραβείο πρωτότυπου σεναρίου: *Django Unchained, Quentin Tarantino*
 - Βραβείο διασκευασμένου σεναρίου : "*Argo*" *Chris Terrio*
 - Καλύτερο τραγούδι: "*Skyfall*" from "*Skyfall*"
Music and Lyric by Adele Adkins and Paul Epworth
 - Καλύτερη μουσική: "*Life of Pi*" *Mychael Danna*
 - Καλύτερο μακιζ: "*Les Misérables*" *Lisa Westcott and Julie Dartnell*
 - Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων μικρού μήκους: "*Paperman*" *John Kahrs*
 - Βραβείο φωτογραφίας: *Life of Pi, Claudio Miranda*
 - Καλύτερη ταινία Κινουμένων σχεδίων: *Brave*

- Καλύτερα κοστούμια: *Anna Karenina, Jacqueline Durran*
- Βραβείο Β' αντρικού ρόλου: *Christoph Waltz, Django Unchained*
- Βραβείο οπτικών εφέ: *"Life of Pi"*
Bill Westenhofer, Guillaume Rocheron, Erik-Jan De Boer and Donald R. Elliott
- Καλύτερη ταινία δράσης μικρού μήκους: *"Curfew" Shawn Christensen*
- Καλύτερο ντοκιμαντέρ: *"Searching for Sugar Man"*
- Καλύτερο ντοκιμαντέρ μικρού μήκους: *"Inocente"*
- Καλύτερη ξενόγλωσση ταινία: *"Amour" Austria*
- Καλύτερο μιξάζ ήχου: *"Les Misérables"*
Andy Nelson, Mark Paterson and Simon Hayes
- Καλύτερη επεξεργασία ήχου: *"Skyfall" Per Hallberg and Karen Baker Landers & "Zero Dark Thirty" Paul N.J. Ottosson*
- Βραβείο Β' Γυναίκειου ρόλου: *Anne Hathaway*
- Βραβείο καλύτερου μοντάζ: *"Argo" William Goldenberg*
- Καλύτερη παραγωγή: *"Lincoln"*
Production Design: Rick Carter; Set Decoration: Jim Erickson

Oscar 2014

Καλύτερη ταινία: 12 years a slave

Καλύτερη σκηνοθεσία: Alfonso Cuaron (Gravity)

Καλύτερος Α' γυναικείος ρόλος: Cate Blanchett (Dallas Buyers Club)

Καλύτερος Α' ανδρικός ρόλος: Matthew McConaughey (Blue Jasmine)

Καλύτερος Β' γυναικείος ρόλος: Lupita Nyong'o (12 years a slave)

Καλύτερος Β' ανδρικός ρόλος: Jared Leto (Dallas Buyers Club)

Καλύτερη ξενόγλωσση ταινία: The Great Beauty (Paolo Sorrentino)

Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων: Frozen (Walt Disney Animation Studios)

Καλύτερη ταινία Κινουμένων Σχεδίων μικρού μήκους: Mr Hublot

Καλύτερου Ντοκιμαντέρ : Λίγα μέτρα από τη διασημότητα

Όσκαρ Διασκευασμένου Σεναρίου : Τζον Ρίντλεϊ (John Ridley)

Όσκαρ Πρωτότυπου Σεναρίου : Spike Jonze (Her)

Όσκαρ Κροστουμιών Catherine Martin

Όσκαρ Σκηνογραφίας: Catherine Martin & Beverly Dan

Όσκαρ Μακιγιάζ και Μαλλιών κέρδισε : Dallas Buyers Club.

Όσκαρ για το Καλύτερο Ντοκιμαντέρ : 20 Feet from Stardom.

Όσκαρ Καλύτερου Μικρού Μήκους Ντοκιμαντέρ : The Lady in Number 6: Music Saved My Life

Όσκαρ Καλύτερης Ταινίας Μικρού Μήκους: Helium

Όσκαρ Οπτικών Έφε, Ηχητικού Μιξάζ, Ηχητικού Μοντάζ, Φωτογραφίας, Μοντάζ και Μουσικής : Gravity.

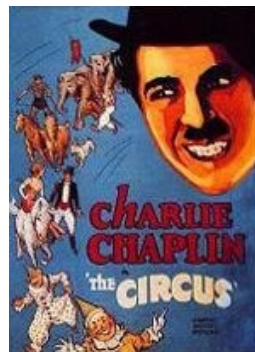
Καλύτερη ταινία ανά δεκαετία

1920

Το τσίρκο

Υπόθεση: Ο Σαρλό βρίσκει καταφύγιο σ' ένα τσίρκο, διότι τον καταδιώκει η αστυνομία επειδή νομίζει ότι είναι πορτοφολάς. Την ώρα του προγράμματος, ο Σαρλό κατρακυλάει στην πίστα.

Η εμφάνισή του κάνει το κοινό να γελά και ο διευθυντής του τσίρκου τον προσλαμβάνει αμέσως σαν κλόουν. Ο Σαρλό ερωτεύεται την ιπποκόμο αλλά ο αντίζηλός του καταφέρνει να τον διώξει.

1930

Η Χιονάτη και οι επτά νάνοι

Υπόθεση: Η Χιονάτη, κυνηγημένη από την κακιά μητριά της, βρίσκει καταφύγιο στο σπίτι των επτά νάνων. Η μητριά της όμως, την ανακαλύπτει και τη ρίχνει σε αιώνιο ύπνο. Θα καταφέρει άραγε ο πρίγκιπας της καρδιάς της να την ξυπνήσει με το φιλί του;

1940

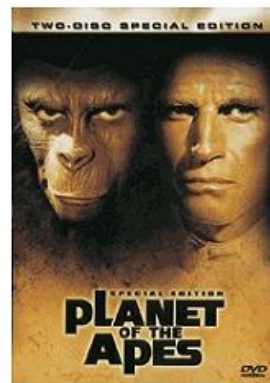
Κλέφτης Ποδηλάτων

Υπόθεση: Ένας άντρας βρίσκει δουλειά ως αφισοκολλητής, αλλά την πρώτη μέρα του κλέβουν το ποδήλατο. Καθώς είναι αδύνατον να δουλέψει χωρίς αυτό, ξεκινά με τον μικρό γιο του μια απελπισμένη αναζήτηση στους δρόμους της Ρώμης.

1960

Ο πλανήτης των πιθήκων

Υπόθεση: Έτος είναι το 3978 μ.Χ. Τα διαστημικά ταξίδια είναι πλέον συνηθισμένα και η εξερεύνηση του σύμπαντος έχει προοδεύσει αρκετά. Σε μία τέτοια αποστολή εξερεύνησης βρίσκεται και ο αστροναύτης Τζορτζ Τέιλορ, μαζί με άλλα τρία μέλη του πληρώματος, όταν ξυπνάνε από τη χειμερία νάρκη στην οποία βρίσκονταν κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους. Με έκπληξη ανακαλύπτουν ότι το διαστημόπλοιό τους έχει συντριβεί σε κάποιον άγνωστο πλανήτη, βρίσκεται πλέον εκτός λειτουργίας, ενώ ελάχιστα πράγματα τους έχουν απομείνει. Η πιο τρομακτική τους ανακάλυψη όμως δεν έχει γίνει ακόμα. Σύντομα μαθαίνουν ότι στον πλανήτη αυτό που τόσο πολύ μοιάζει με τη Γη, οι άνθρωποι βρίσκονται σε πρώιμα στάδια πολιτισμού, χωρίς καν να μπορούν να μιλήσουν, ενώ το κυρίαρχο είδος στον πλανήτη είναι μια φυλή πολεμοχαρών πιθήκων, που εκτός από τη γλώσσα, έχει κατακτήσει και την τεχνολογία. Ακόμα πιο τρομακτικό όμως είναι ότι στο μακρινό αυτό μέλλον, η ανθρώπινη φυλή βρίσκεται αιχμάλωτη από τους πιθήκους. Σύντομα, ο Τέιλορ, θα γίνει ένας φυγάς που, με τη βοήθεια ενός φιλικού ζεύγους επιστημόνων πιθήκων, παλεύει για την ίδια του τη ζωή, προσπαθώντας να εξιχνιάσει ταυτόχρονα και τους λόγους που έκαναν τον άνθρωπο πειραματόζωο, σε αυτή τη Γη που μοιάζει βγαλμένη από έναν παράλληλο κόσμο.

1990

Η σιωπή των αμνών

Υπόθεση: Η Clarice Starling είναι μια νεαρή εκπαιδευόμενη που FBI που φιλοδοξεί να κάνει κάποια στιγμή μεγάλη καριέρα στο σώμα και να αναγνωριστεί. Η ευκαιρία της δίνεται όταν αναλαμβάνει την υπόθεση ενός serial killer. Στα πλαίσια της έρευνάς της, ο ανώτερός της την στέλνει ν' αποσπάσει πληροφορίες από τον ψυχίατρο Hannibal Lecter, ο οποίος βρίσκεται έγκλειστος στη φυλακή για μια σειρά φόνων λόγω κανιβαλισμού. Η Clarice, με τη βοήθεια του Lecter, έπειτα από παιχνίδια του μυαλού που της στήνει, συλλέγει στοιχεία τα οποία προσπαθεί να επεξεργαστεί έτσι ώστε να οδηγηθεί ο μανιακός δολοφόνος στη σύλληψη.

Ομάδα εργασίας:

Θεοδωρακόπουλος Βασίλειος

Καραδήμας Πέτρος

Ναχλά Λουκάς

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σκηνοθέτης ονομάζεται το πρόσωπο που κατευθύνει την παραγωγή ενός έργου, συνήθεστερα μιας κινηματογραφικής ταινίας, ενός τηλεοπτικού προγράμματος ή μιας θεατρικής παράστασης. Ένας σκηνοθέτης ελέγχει τις πτυχές του έργου και κατευθύνει τους ηθοποιούς εκεί όπου ο ίδιος φαντάστηκε. Επιπλέον ένας σκηνοθέτης αποφασίζει πως πρέπει να δείχνει η ταινία και τι θα αποκομίσει ένας θεατής από αυτή. Ο σκηνοθέτης είναι ο κύριος αφηγητής της ταινίας ενώ οι σκηνοθέτες διαφέρουν ως προς τον τρόπο της δουλειάς τους.

Στις μέρες μας υπάρχουν πολλοί σπουδαίοι σκηνοθέτες. Μερικοί από αυτούς είναι οι εξής: ο Κουέντιν Ταραντίνο, ο Γούντι Άλεν, ο Στίβεν Σπίλμπεργκ, ο Τζέιμς Κάμερον, ο Ντάνι Μπόιλ, ο Ντέιβιντ Λίντς, ο Ρίντλεν Σκοτ, ο Ρόμαν Πολάνσκι, ο Κριστοφερ Νόλαν, ο Ακίρα Κουροσάβα, ο Στάνλεϊ Κιούμπρικ, ο Μάρτιν Σκορσέζε, ο Φράνσις Φόππια, ο Τιμ Μπάρτον και ο Άλφρεντ Χίτσκοκ. Οι παραπάνω σκηνοθέτες έχουν μια λαμπρή καριέρα στο χώρο του κινηματογράφου και θα σας δώσουμε διάφορες πληροφορίες για αυτούς.

ΚΟΥΕΝΤΙΝ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟ

Ο Κουέντιν Τζερόμ Ταραντίνο (Quentin Jerome Tarantino), γεννημένος στις 27 Μαρτίου του 1963 στο Νόξβιλ του Τενεσί, είναι Αμερικανός σκηνοθέτης, σεναριογράφος και ηθοποιός τουκινηματογράφου. Έγινε γνωστός στην αρχή της δεκαετίας του '90 ως ο μοντέρνος δημιουργός που με τις μη γραμμικές ιστορίες του, αξιομνημόνευτους διαλόγους και ωμή βία, έφερε νέες ιδέες στα συνηθισμένα αρχέτυπα των αμερικανικών ταινιών. Είναι ένας από τους πιο διάσημους νέους σκηνοθέτες, που βρίσκονταν πίσω από την επανάσταση του ανεξάρτητου κινηματογράφου της δεκαετίας του '90,

πασίγνωστος για την γρήγορη ομιλία του, τις γνώσεις του για όλες τις εξελίξεις στον χώρο του κινηματογράφου καθώς και για τις εγκυκλοπαιδικές του γνώσεις γύρω από τον κλασικό αλλά και πειραματικό κινηματογράφο. Μερικές από τις πιο γνωστές του ταινίες είναι η ταινία **Pulp Fiction** η οποία βραβεύτηκε με το Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ των Καννών το 1994 και η ταινία **Django Unchained**.

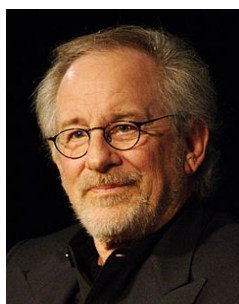
ΤΟΥΝΤΙ ΑΛΕΝ

Ο Τούντι Άλεν γεννήθηκε την 1^η Δεκεμβρίου του 1935 στο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης. Είναι Αμερικανός σκηνοθέτης, σεναριογράφος, κωμικός, συγγραφέας και μουσικός, του οποίου ο μεγάλος όγκος των έργων του και το εκφραστικό ύφος του τον κατέστησαν

έναν από τους πιο διάσημους και δημιουργικούς παραγωγούς ταινιών της σύγχρονης εποχής. Ο Τ. Άλεν γράφει και σκηνοθετεί τις ταινίες του ενώ έχει ενσαρκώσει διάφορους ρόλους σε πολλές από αυτές, καλούμενος "διοπτροφόρος ηθοποιός". Ο Άλεν αποδίδει μεγάλο μέρος της έμπνευσής του στη λογοτεχνία, την φιλοσοφία, τον Ευρωπαϊκό κινηματογράφο και κυρίως στην πόλη της Νέας Υόρκης, όπου γεννήθηκε και έχει περάσει όλη του τη ζωή. Στην πραγματικότητα, η κινηματογραφική του περσόνα αποτελεί την ενσάρκωση ενός Εβραίου διανοούμενου της Νέας Υόρκης: νευρωτικός και εγωκεντρικός, κοσμοπολίτης και ταυτόχρονα ανασφαλής, με αυτοσαρκαστική αίσθηση χιούμορ. Μερικές από τις πιο γνωστές ταινίες του είναι η ταινία **Μανχάταν** (Manhattan) και η ταινία **Ο Νευρικός Εραστής** (Annie Hall).

ΣΤΙΒΕΝ ΣΠΙΛΜΠΕΡΓΚ

Ο Στίβεν Σπιλμπεργκ (αγγλικά: Steven Spielberg), γεννημένος στις 18 Δεκεμβρίου 1946, είναι Αμερικανός σκηνοθέτης, σεναριογράφος και παραγωγός ταινιών. Ξεκίνησε την καριέρα του τη δεκαετία του 1970 και γρήγορα καθιερώθηκε ως ένας από τους εμπορικότερους και δημοφιλείς σκηνοθέτες του κινηματογράφου. Οι ταινίες του έχουν καλύψει πολλά και διαφορετικά θέματα και είδη. Οι πρώτες του ταινίες επιστημονικής φαντασίας και δράσης θεωρήθηκαν ως αρχέτυπα του σύγχρονου κινηματογράφου ενώ στα χρόνια που ακολούθησαν οι ταινίες του ασχολήθηκαν και με ανθρωπιστικά θέματα όπως το Ολοκαύτωμα, το δουλεμπόριο, τον πόλεμο και την τρομοκρατία. Μερικές από τις πιο γνωστές ταινίες του είναι η ταινία **Τα σαγόνια του καρχαρία** και η ταινία **Τζουράσικ Παρκ**.

ΤΖΕΙΜΣ ΚΑΜΕΡΟΝ

Ο Τζέιμς Κάμερον (αγγλικά: *James Cameron*), γεννημένος στις 16 Αυγούστου 1954, είναι Καναδός σκηνοθέτης, σεναριογράφος και παραγωγός ταινιών. Ο Κάμερον μαγεύτηκε από τον κινηματογράφο από μικρή ηλικία και εξαιτίας του επαγγέλματος του πατέρα του, μαζί με την οικογένειά του μετακόμισαν στην Καλιφόρνια το 1971. Εκεί σπούδασε φυσική στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια. Μετά την αποφοίτησή του, είχε ήδη αποφασίσει να κυνηγήσει μια καριέρα στον κινηματογράφο και δούλεψε ως οδηγός φορτηγού ώστε να υποστηρίξει τις πρώτες του προσπάθειες στη συγγραφή σεναρίου. Μερικές από τις πιο γνωστές ταινίες του είναι η ταινία *Τιτανικός* και η ταινία *Άβαταρ*.

ΝΤΑΝΙ ΜΠΟΙΛ

Ο Ντάνι Μπόιλ (*Danny Boyle*, 20 Οκτωβρίου 1956) είναι βραβευμένος με ΒΑΦΤΑ και Χρυσή Σφαίρα σκηνοθέτης και παραγωγός του κινηματογράφου. Γεννήθηκε στην Αγγλία και είναι γνωστός κυρίως για τις ταινίες *Trainspotting* και *Slumdog Millionaire* (για την οποία κέρδισε σημαντικά βραβεία, ανάμεσά τους και το Όσκαρ Σκηνοθεσίας).

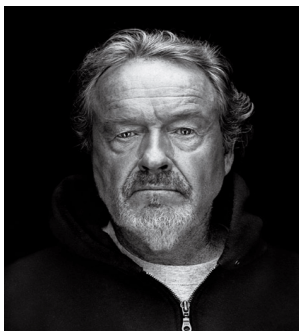

ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΛΙΝΤΣ

David Keith Lynch (γεννηθείς 20η Ιανουαρίου 1946) είναι ένας Αμερικανός σκηνοθέτης, διευθυντής τηλεόρασης, εικαστικός καλλιτέχνης, μουσικός και περιστασιακή ηθοποιός. Γνωστός για τις σουρεαλιστικές ταινίες του, έχει αναπτύξει το δικό του μοναδικό κινηματογραφικό ύφος του, το οποίο έχει ονομαστεί «*Lynchian*», ένα στυλ που χαρακτηρίζεται από εικόνες των ονείρων του και σχολαστικό σχεδιασμό του ήχου. Οι σουρεαλιστικές, και σε πολλές περιπτώσεις, βίαιο, τα στοιχεία που περιέχονται σε ταινίες του ήταν γνωστά για να "ενοχλούν, να προσβάλουν ή να μπερδέφουν" το κοινό. Μερικές από τις πιο γνωστές του ταινίες είναι η ταινία *The elephant man* και η ταινία *Blue Velvet*.

ΡΙΝΤΛΕΥ ΣΚΟΤ

*Sir Ridley Scott (γεννημένος 30 Νοέμβρη, 1937) είναι ένας σκηνοθέτης και παραγωγός αγγλικά. Ο Σκοτ είναι γνωστός για την ατμοσφαιρικό, πολύ συμπυκνωμένο οπτικό στυλ του, το οποίο έχει επηρεάσει πολλούς σκηνοθέτες. Οι ταινίες του είναι ευρέως φάσματος όσον αφορά τον καθορισμό και την περίοδο. Μερικές από τις πιο γνωστές του ταινίες είναι η ταινία **Blade runner** και η ταινία **Thelma and Louise**.*

ΡΟΜΑΝ ΠΟΛΑΝΣΚΙ

Ο Ρόμαν Πολάνσκι (γενν: 18 Αυγούστου 1933) είναι Γαλλό-Πολωνός σκηνοθέτης, παραγωγός, σεναριογράφος και ηθοποιός έχοντας κάνει ταινίες στην Πολωνία, τη Βρετανία, την Αμερική και τη Γαλλία.

*Γεννήθηκε στο Πάρισι από Πολωνούς γονείς και μετακόμισε με την οικογένειά του πίσω στην Πολωνία το 1937, λίγο πριν το ξέσπασμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Επιβίωσε από το ολοκαύτωμα, σπούδασε στην Πολωνία και έγινε σκηνοθέτης σε εμπορικές ταινίες. Μερικές από τις πιο γνωστές του ταινίες είναι η ταινία **Ο Πιανίστας** και η ταινία **Το μωρό της Φόζμαρν**.*

ΚΡΙΣΤΟΦΕΡ ΝΟΛΑΝ

*Ο Κρίστοφερ Νόλαν (αγγλ. Christopher Nolan) είναι Βρετανός σκηνοθέτης, παραγωγός ταινιών και σεναριογράφος. Έχει σκηνοθετήσει συνολικά 10 ταινίες, εκ των οποίων οι 7 είναι μεγάλου μήκους, ενώ οι υπόλοιπες 3 είναι μικρού μήκους. Ο Κρίστοφερ Τζέιμς Νόλαν γεννήθηκε στις 30 Ιουλίου 1970 στο Λονδίνο. Ο πατέρας του ήταν κειμενογράφος διαφημίσεων, ενώ η μητέρα του ήταν αεροσυνοδός. Σκηνοθέτησε 3 ταινίες της σειράς ταινιών του Μπάτμαν, εκ των οποίων η μία, **ο Σκοτεινός** **Ιππότης** προτάθηκε για οκτώ βραβεία Όσκαρ και είναι μία από τις μεγαλύτερες εισπρακτικές επιτυχίες όλων των εποχών, σημειώνοντας έσοδα άνω του 1 δις.*

δολλαρίων παγκοσμίως. Τελευταία του ταινία μέχρι στιγμής είναι η ταινία *Inception* με πρωταγωνιστή τον Λεονάρντο Ντι Κάπριο.

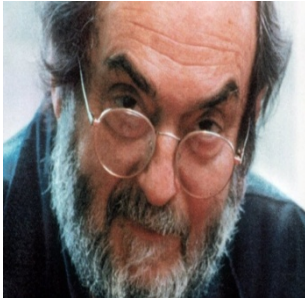
ΑΚΙΡΑ ΚΟΥΡΟΣΑΒΑ

Ο Ακίρα Κουροσάβα γεννήθηκε στις 23 Μαρτίου του 1910 στην Ομόρι (Τόκιο), τελευταίο των οκτώ παιδιών του Ισαμού (Isamu) και της Σίμα (Shima) Κουροσάβα. Αρχικά ήθελε να γίνει ζωγράφος, αλλά δεν έγινε δεκτός στην Ακαδημία Τεχνών. Στα επόμενα χρόνια ο Κουροσάβα παράγει ταινίες πιο απλές κι εμπορικές οι οποίες γεννιούνται υπό τον έλεγχο της στρατιωτικής κυβέρνησης της Ιαπωνίας, που λογοκρίνει αυστηρά ολόκληρη την πνευματική δημιουργία της εποχής και ευνοεί κυρίως την παραγωγή λογοτεχνικών και κινηματογραφικών έργων με πατριωτικό περιεχόμενο. Μερικές από τις πιο γνωστές του ταινίες είναι η ταινία "*Rashômon*" και η ταινία "*Kagemusha*".

ΣΤΑΝΛΕΙ ΚΙΟΥΜΠΡΙΚ

Ο Στάνλεϊ Κιούμπρικ, ορθή προφορά: Στάνλι Κούμπρικ (Stanley Kubrick, Μπρονξ, Νέα Υόρκη, 26 Ιουλίου 1928—Λονδίνο, 7 Μαρτίου 1999) ήταν αναγνωρισμένος Αμερικανός σκηνοθέτης και παραγωγός ταινιών. Από μικρή ηλικία ο Κιούμπρικ άρχισε να ασχολείται με τη φωτογραφία και μόλις στα 17 του χρόνια βρήκε δουλειά ως βοηθός φωτογράφου. Μαζί με το φίλο του Αλεξάντερ Σίνγκερ, αποφάσισαν να ασχοληθούν με τον κινηματογράφο. Λίγο προτού βγει η ταινία στις αίθουσες, ο Στάνλεϊ Κιούμπρικ πέθανε στον ύπνο του από καρδιακή προσβολή, στις 7 Μαρτίου 1999. Είχε τρία παιδιά από τον τρίτο του γάμο με την Κριστιάν Κιούμπρικ, με την οποία ήταν νυμφευμένος από το 1958. Μερικές από τις πιο γνωστές του ταινίες είναι η ταινία *Η Λάμψη* και η ταινία *Μάτια Έρημητικά Κλειστά*.

ΜΑΡΤΙΝ ΣΚΟΡΣΕΖΕ

Ο Μάρτιν Μαρκαντόνιο Λουτσιάνο Σκορσέζε (γενν. 17 Νοεμβρίου, 1942) είναι ιταλοαμερικανός, βραβευμένος με Όσκαρ, σκηνοθέτης, σεναριογράφος και παραγωγός. Το έργο του Σκορσέζε αφορά θέματα όπως η ιταλο-

αμερικανική ταυτότητα, καθολικά πρότυπα όπως ενοχή και σωτηρία, η παλικαριά, αλλά και η (ευδημική στην αμερικανική κοινωνία) βία. Ο Σκορσέζε θεωρείται ευρέως ένας από τους πιο σημαντικούς σκηνοθέτες της γενιάς του, με μεγάλη επιρροή στην πορεία του αμερικανικού κινηματογράφου. Είναι κάτοχος μάλιστα στην σκηνοθεσία κινηματογράφου από τη σχολή τεχνών Tisch του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης. Μερικές από τις πιο γνωστές του ταινίες είναι η ταινία *Ο Ταξιδιζής* και η ταινία *Ο Καρχαριομάχος*.

Φράνσις Φορντ Κόπολα

Ο Φράνσις Φορντ Κόπολα γεννήθηκε στις 7 Απριλίου 1939 στο Ντιτρόιτ του Μίσιγκαν και μεγάλωσε στη Νέα Υόρκη. Οι γονείς του ήταν παιδιά μεταναστών από την Ιταλία. Ο πατέρας του Καρμάν Κόπολα ήταν καταξιωμένος μουσικός και συνθέτης, με τον οποίο μάλιστα συνεργάστηκε σε αρκετές από τις ταινίες του. Ασχολείται

επίσης με την οινοποιία, την έκδοση περιοδικών και τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις. Είναι διάσημος και πολυβραβευμένος για τη σκηνοθεσία του σε κάποιες από τις κορυφαίες ταινίες του αμερικανικού κινηματογράφου όπως η ταινία *Ο Νονός* και η ταινία *Αποκάλυψη τώρα*.

Τιμ Μπάρτον

Ο Τιμ Μπάρτον (αγγλ. Timothy Tim Walter Burton, Τίμοθι Ουώλτερ Μπάρτον, γενν. 25 Αυγούστου 1958) είναι Αμερικανός σκηνοθέτης. Ειδικεύεται στις σκοτεινές και ιδιόμορφες ταινίες, όπως «Ο Σκαθαροζούμης», «Ο Ψαλιδοχέρης» και «Ο Εφιάλτης των Χριστουγέννων», αλλά και κινηματογραφικές υπερπαραγωγές όπως «Μπάτμαν», «Ο Μπάτμαν επιστρέφει», «Ο Μύθος του ακέφαλου καβαλάρη», «Ο Πλανήτης των Πιθήκων», «Η Αλική στη Χώρα των Θαυμάτων», *Dark Shadows* και *Frankenweenie*. Συνήθως δουλεύει με το στενό του φίλο Τζονι Ντεπ, το μουσικό Ντάνι Έλφμαν και την αγαπημένη του σύντροφο Έλενα Μπόνιαμ Κάρτερ.

Ομάδα εργασίας:

Καλογερόπουλος Γεώργιος

Παντελόπουλος Δημήτριος

Σταματόπουλος Φαφαήλ

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΗΜΕΡΑ

Ο κινηματογράφος σήμερα έχει γνωρίσει μεγάλη άνθηση. Καθώς ο κινηματογράφος είναι σαν τη μουσική γιατί είναι ένα από τα μέσα ψυχαγωγίας που αρέσει σε όλους λόγω της ευρείας γκάμας του που ευχαριστεί όλους τους ανθρώπους ανεξάρτητα από τα ενδιαφέροντά τους. Επιπλέον έχει θεωρηθεί ως η έβδομη τέχνη. Τα τελευταία χρόνια με τη βοήθεια της τεχνολογίας ο κινηματογράφος έχει γίνει πιο συναρπαστικός.

Ο κινηματογράφος στην Ελλάδα:

Ο ελληνικός κινηματογράφος ξεκίνησε στις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, με μικρό αριθμό ταινιών μέχρι το 1940 (35 κατά προσέγγιση). Η άνθησή του άρχισε μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, με 4-7 ταινίες το χρόνο μέχρι το 1950 και σταδιακά η παραγωγή αυξήθηκε μέχρι τις 60 ταινίες το 1960. Η χρυσή εποχή του ελληνικού κινηματογράφου ήταν από το 1960 μέχρι το 1973 φτάνοντας μέχρι τις 97 ταινίες το χρόνο (με μέσο όρο 80 ταινίες το χρόνο). Από το 1974 μέχρι σήμερα η παραγωγή κυμαίνεται σε πολύ μικρότερα επίπεδα από 10 ταινίες μέχρι 40 ταινίες το χρόνο.

Σίγουρα οι πιο πολλοί από εσάς θα έχετε δει ήδη κάποια 3D ταινία στο σινεμά, και θα έχετε καταλάβει ότι για να δεις μπορέσεις να παρακολουθήσεις μια 3D προβολή χρειάζονται γυαλιά. Αυτό που ίσως να μην είχατε προσέξει είναι ότι στη

Αθήνα ανάλογα σε πιο σινεμά επισκεφτήκατε σας δίνανε άλλο είδους γυαλί. Σε κάποια ήσουν υποχρεωμένος να τα γυρίσεις πίσω βγαίνοντας από την αίθουσα. Αυτό γιατί τα γυαλιά έχουν σχέση με τον τρόπο που προβάλεται η 3D εικόνα.

Σήμερα οι κύριοι τρόποι προβολής 3D περιεχομένου είναι τρεις. Υπάρχει το *Polarization of light*, *Polarization of color frequency - Infitec* και τέλος το *Active Stereo*, και για τους τρεις τρόπους υπάρχουν διαφορετικά συστήματα προβολής για αίθουσες σινεμα αλλά απο όσο ξέρω εμείς στην Αθήνα έχουμε μόνο αίθουσες που χρησιμοποιούν έναν από τους 2 πρώτους.

Λίγη Ιστορία

Οι τεχνολογία και ο τρόπος που προβάλλονται αυτές οι ταινίες δεν είναι κάτι καινούργιο. Έχει ανακαλυφθεί απο το 19ο αιώνα. Στην Ελλάδα αρχικά μόνο ο στρατός (απο τη δεκαετία του 90) είχε τέτοια τεχνολογία σε προσομοιωτές, μέχρι που άνοιξε το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού (ΙΜΕ) το 1999 που ήταν και ο πρώτος φορέας ο οποίος επέτρεψε στο κοινό να παρακολουθεί προβολές 3D. Ενημερωτικά αναφέρω ότι το ΙΜΕ έχει διαθέσιμους όλους τους αναφερόμενους τρεις τρόπους προβολής σε διαφορά συστήματα εικονικής πραγματικότητας. Τώρα πια (11 χρόνια μετά) σχεδόν όλοι οι κινηματογράφοι και τα Αλου Fun Park παρέχουν κάποια μορφής συστημάτων παραγωγής 3D.

Οι τρεις μονομάχοι

1) Η τεχνική του *Polarization of light*, βασίζετε ουσιαστικά σε φίλτρα που βρίσκονται στον προβολέα, πολώνουν το φως καθώς περνάει, και προβάλλουν 2 πολωμένες (μια για κάθε μάτι) εικόνες στη επιφάνεια προβολής. Φορώντας τα ανάλογα γυαλιά τα οποία έχουν τους αντίστοιχους πολωτές κάθε μάτι βλέπει μόνο μία εικόνα. Η εταιρία που υλοποίησε αυτή την τεχνική στη μεγάλη οθόνη είναι η RealD (αναφέρετε και σαν Disney 3D). Η RealD ήταν η πρώτη εταιρία που παρείχε στερεοσκοπικές προβολές σε σινεμά και τη τεχνολογία αυτή χρησιμοποιούν τα Village. Τα γυαλιά σηνήθως στα δίνουν σε ένα κλειστό ατομικό σακουλάκι και μπορείς να το πάρεις μαζί σου μετα την παράσταση. Γενικά το κόστος του κάθε γυαλιού είναι χαμηλό και σε χονδρική κοστίζουν 1-2 Ευρώ κάθε ζευγάρι.

2) Η τεχνική του *Polarization of color frequency* η οποία ονομάζεται και *Infitec* (*Interference filter technologie*, γερμανική εφεύρεση) χρησιμοποιεί τον ίδιο τρόπο

απεικόνισης 3D (παθητική πόλωση 2 εικόνων) όπως η προαναφερόμενη τεχνική αλλά χρησιμοποιεί άλλο μηχανισμό για την πόλωση. Εδώ η πόλωση δεν βασίζεται στο φως αλλά στο στη συχνότητα του χρώματος. Οι συχνότητες των χρώματων της αριστερής και δεξιάς εκόνας μετατοπίζονται έτσι ώστε το αποτέλεσμα στα χρώματα να μην είναι ορατό για το ανθρώπινο μάτι αλλά παρολαυτά να μπορεί να διαχωριστεί με τα καταλληλά γυαλιά. Η εταιρία που υλοποίησε αυτή την τεχνική στη μεγάλη οθόνη ονομάζεται Dolby 3D και χρησιμοποιείται στα σινεμά ODEON. Σε αυτή την περίπτωση τα γυαλιά κοστίζουν πολύ πιο ακριβά (100 Ευρώ το ζευγάρι περίπου) και πρέπει να τα επιστρέφεις.

3) Οι δύο πρώτες τεχνικές περιγράφονται από τη επιστημονική κοινότητα και σαν **Passive Stereo**. Σε αντίθεση η τρίτη τεχνική του **Active Stereo**, είναι η πιο παλιά τεχνική και δεν πολώνει παθητικά το φως αλλά χρησιμοποιεί μηχανικά κλείστρα ώστε να αποκόπτει τις εικόνες. Με αυτή τη μέθοδο οι εικόνες δεν προβάλλονται ταυτόχρονα στη επιφάνεια προβολής αλλά διαδοχικά πάρα πολύ γρήγορα (συχνότητα 120 Hz). Δηλαδή πρώτα προβάλετε η εικόνα για το αριστερό μάτι και μετά για το δεξί. Τα γυαλιά έχουν ένα σένσορα ο οποίος αντιλαμβάνεται τότε προβάλετε η κάθε εικόνα και κλείνει το αναλογο κλείστρο. Όλα αυτά γίνονται βέβαια τόσο γρήγορα ώστε δεν πέφτουν στην αντίληψη του θεατή. Η τεχνική αυτή έχει υλοποιηθεί για το σινεμά από την εταιρία XpanD και δεν χρησιμοποιείται από όσα γνωρίζω από κάποιο σινεμά στην Ελλάδα. Τα γυαλιά σε αυτή την περίπτωση είναι ακόμα πιο ακριβά (150 - 300 Ευρώ) και επίσης πρέπει να επιστραφούν. Επίσης αυτή την τεχνική χρησιμοποιούν και οι 3D τηλεοράσεις και οι στερεοσκοπικές οθόνες που δουλεύουν με υπολογιστές.

Προσωπική γνώμη

Η κάθε μέθοδο έχει τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα της. Αλλά από προσωπική εμπειρία μπορώ να πω τα εξής:

Η τεχνική του active stereo παρέχει τα καλύτερα αποτελέσματα αλλά ευδουκνείται σε κλειστά συστήματα εικονικής πραγματικότητας (αυτά που παρέχουν μεγάλη συνωμάτωση και διάδραση) για μικρό κοινό. Επίσης έχουν μεγάλο κόστος συντήρησης και χρειάζονται πιο εξειδικευμένο εξοπλισμό. Οι άλλες δυο τεχνικές μπορώ να πω ότι είναι ισοδύναμες. Καθαρά από τεχνικής απόψεως η τεχνολογία Infitec πρέπει να παρέχει καλύτερα αποτελέσματα, κάτι που δεν μπορώ να επιβεβαιώσω. στην πράξη. Στην περίπτωση του Polarization of light αν χρησιμοποιείς φτηνά φίλτρα και γυαλιά όντως υπάρχει διαφορά ποιότητας, στην περίπτωση όμως του RealD όπου έχουν χρησιμοποιηθεί ακριβά υλικά αλλά και ο ρυθμός ανανέωσης είναι μεγαλύτερας (140 Hz) οι διαφορές στην ποιότητα της εικόνας κατά τη γνώμη μου δεν υπάρχουν.

Απειναντίας τείνω να προτιμώ τα RealD συστήματα γιατί έχουν πιο ελαφριά γυαλιά τα οποία είναι προσωπικά και πάντα καινούργια. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στη περίπτωση του Dolby 3D τα γυαλιά μπορούν να έχουν χρησιμοποιηθεί από χιλιάδες άλλους χρήστες αν δεν έχουν αλλάξει πρόσφατα. Με αποτέλεσμα όχι μόνο να υπάρχουν θέματα υγιεινής αλλά και σωστής λειτουργίας. Εκτός βέβαια αν μετά από κάθε χρήση ελέγχονται για σωστή λειτουργία και απολυμαίνονται..... Αν νομίζεται ότι γίνεται κάτι τέτοιο στα σινεμά αφήνω να το κρίνετε εσείς. Επίσης λόγο του τρόπου πόλωσης που χρησιμοποιείται στη συχνότητα χρωμάτων έχω παρατηρήσει ότι κάποια χρώματα σε ορισμένες εικόνες στη περίπτωση του Infitec (ειδικά τα κόκκινα) φαίνονται καμμένα.

Τρισδιάστατη ιστορία:

Η μακρά πορεία της τρισδιάστατης τεχνολογίας φθάνει μέχρι τα γεννοφάσκια της ίδιας της φωτογραφίας. Με μια εφεύρεση του 1844 (σας το είχαμε πει πως το 3D δεν είναι καινούρια υπόθεση!), το Stereoscope, ο David Brewster κατόρθωσε να αιχμαλωτίσει τρισδιάστατες εικόνες, φωτογραφίζοντας το ίδιο θέμα από δύο οπτικές γωνίες, και τις μετέφερε στα μάτια παρέχοντας στον θεατή φακούς που δημιουργούσαν την ψευδαίσθηση του βάθους. Μέσα στις επόμενες δεκαετίες, εμφανίστηκαν κι άλλες ανάλογες εφευρέσεις για τρισδιάστατες, στατικές εικόνες. Όταν ανακαλύφθηκε ο κινηματογράφος, στα τέλη του 19ου αιώνα, προέκυψε γρήγορα και η ιδέα να εφαρμοστεί η στερεοσκοπική μέθοδος και στην νεογέννητη αυτή τέχνη. Οι προσπάθειες ευοδώνονται επισήμως το 1922, με την προβολή της «αναγλυφικής» (βλ. μέθοδος των μπλε/κόκκινων γυαλιών) ταινίας «The Power of Love», ενώ το 1935 δημιουργείται η πρώτη έγχρωμη τρισδιάστατη ταινία. Φυσικά, το κόστος για κάθε τέτοια προσπάθεια ήταν πολύ υψηλό, και το Hollywood σε εποχές αμερικανικού κραχ συνεχώς ανέβαλε τα σχέδιά του για τρισδιάστατη επανάσταση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- [www. ProjectsPbigs.gr/n-istoria –toy-kinimatografou.- omada-1-ntml](http://www.ProjectsPbigs.gr/n-istoria-toy-kinimatografou.-omada-1-ntml)
- Blogs .scn.gr/bl2spetsiotou/to/kinimatografou-istoria-kaiejeliji
- [www. Nhttps://camera styloonline .word prees.com /history of cinema part i/](http://www.Nhttps://camera styloonline .word prees.com /history of cinema part i/)
 - www.istoria.gr / may 2013.htm
 - www.istorikathemata.com/2011/02/blog-post_28.html
 - www.el.wikipedia/wiki/ὀσκαρ
 - www.el.wikipedia./wiki/Τιμητικό_Ὄσκαρ
 - www.cine.gr/film.asp?id=6118page=4
 - www.agelioforos.gr/default.asp?pid=7&ct=38&artid=31440
 - www.neolaia.gr/2011/02/08oscars-2011-apotelesmata-kai-ola-osa-synebhsanxtes/
- www.hollywoodreporter.gr/2012/02/27/ὀσκαρ-2012-η-λιστα-των-νικητών
- www.gossip-tv.gr/showdiz/hollywood/story/247623/oskar-2013-oloι-oi-nikites-tis-85is-aponomis
 - www.myfilm.gr/6167.html
- www.ishow.gr/prodyctionsynopsis.asp?guid=AAAB050-A82D-4069-8F1C-E19B68067399#5
 - WWW.athinorama.gr/cinema/movie.aspx?id=100287
- www.wed-planet.com/planet-of-the-apes-o-planitis-ton-pithikon-1968-2011-movie-pack-7-movies/